

AntirasisteN

SOS Rasisme i Norge

kr 10 nr 4 – 2008

B-Post/Abonnement
Retur: SOS Rasisme ØU
pb 297, 5501 Hgsp

Ba om fengsling av egen klient

En offentlig oppnevnt advokat anbefaler fengsling av sin egen klient. Vi mener han handler i strid med Advokatforeningens etiske retningslinjer. side 7

Rasistisk vold

Sommeren og høsten har blitt preget av rasistisk vold og til og med drap i Norge. AntirasisteN prater med et av ofrene. side 4-5

Slått ned av polske nazister

Den norske studenten Vidar Tran ble slått ned og nær drept av nynazister i Polen. Han forteller oss litt om voldsrasismen i Øst-Europa. side 10

Krystallnatta

I år er det sytti år siden Krystallnatta. SOS Rasisme mener det fortsatt er like viktig å minnes denne dagen. side 11-12

Fins det rasisme i norsk toppfotball?
AntirasisteN intervjuer seriemester Ola Kamara. Han prater om rasisme i norsk toppfotball. side 13

Nazist til Norge likevel

Litteraturfestivalen har trukket tilbake invitasjonen til David Irving. Men han truer med å komme til Norge likevel. side 2

Ambulansesaken i Sofienbergparken:

Les Ali Farah og Kohinoor Nordbergs åpne brev til ambulansesjåførene. side 8-9

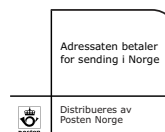
Har du venner og kjente som bør bli medlem i SOS Rasisme?

Da kan du utfordre dem. Send oss e-postadressa og navn så skal vi sende dem en e-post og bringe utfordringen videre!
Du kan enten sende inn denne slippen eller gå til:
www.sos-rasisme.no/utfordre og fyll ut skjemaet der.

Mitt navn er: _____
Min e-postadresse er: _____

Jeg vil utfordre disse til å bli medlem av SOS Rasisme:

1. Navn: _____
e-postadresse: _____
2. Navn: _____
e-postadresse: _____
3. Navn: _____
e-postadresse: _____
4. Navn: _____
e-postadresse: _____

SOS Rasisme
Svarsending 7961
0097 Oslo

Hold deg oppdatert om rasisme:

www.sos-rasisme.no

Antirasisten

Gis ut av SOS Rasisme i Norge

Sendes fritt til alle medlemmer.

Ansvarlig redaktør: Trond Thorbjørnsen

Redaktør: Ola Melbye Pettersen

Redaksjonssjef: Jan Erik Skretteberg

Redaksjonssekretær: Mari Stine Johansen

Rasistisk antirasisme?

Eg har før snakka ein del om godhjarta rasisme. Den siste tida har vi sett mykje til ein avleggjar av han; betrevitande intellektuelle fordømer kronikken til Ali Farah. «Den tener ikkje saka hans», får vi høyre.

Det er trist at overgriparen framleis skal få definera kva som er overgrep. Eg snakkar ikkje om ambulansesjåføren, men om det norske storsamfunnet som nok ein gong let att auga for rasismen som folk kjenner på kroppen.

Men er «rasisme» alltid rasisme?

Det er sjølv sagt ikkje alle påstandar om rasisme som faktisk er rasisme. Til dømes fekk eg «rasist» slengt etter meg då eg avviste ein person frå ein SOS Rasisme-konsert av di det var fullt. Det var ikkje handlinga mi som var rasistisk. Men frustrasjonen som låg bak handla kan henda om rasisme – og det å ha vorte stengd ute frå sosiale arenaer før.

Ein skal ikkje «dulla» og handsama folk som drivhusplanter. Vår oppmoding til leiande krefter i lokallag er: Sjå alltid etter fleire folk (same kva opphav), gje folk utfordringar og still konkrete krav til folk.

Rasismen i Noreg i dag handlar i røynda om det motsette: ein ser ikkje på folk som ressursar, men som problem. Dette blir fort ein sjølvoppfyllande profeti.

Vi er svært glade for at mellom anna Ali Farah tek turen til lokallagskonferansen i Lillehammer i februar. For nettopp han er eit døme på at eit offer for rasisme kan vera ein svært viktig ressurs i kampen mot rasisme.

Antirasistisk helsing frå
Trond Thorbjørnsen
Leiar, SOS Rasisme i Noreg

Signerte artikler står for artikkelforfatterens eget syn, og samsvarer ikke nødvendigvis med SOS Rasisme sitt syn.

David Irving til Lillehammer: Stopp nazistene!

Nazihistorikeren David Irving ble fjernet fra programmet til Litteraturfestivalen 2009 i Lillehammer. Men Irving planlegger likevel å holde foredrag under festivalen.

Av **OLA MELBYE PETERSEN**

Det er til lokalavisa Gudbrandsdølen Dagingen Irving varsler at han er på vei til Norge:

– Jeg kommer. Men hold denne informasjonen under hatten. Jeg kommer tilbake med eksklusive detaljer senere, skriver Irving i en e-post.

Varsler demonstrasjoner

SOS Rasisme varslet demonstrasjoner utenfor Litteraturfestivalen, før ledelsen valgte å kutte Irving. Nå jobbes det videre med å stoppe den domfelte nazisympatisøren.

– Vi håper i første omgang at ingen hoteller i området vil leie ut rom til nazister, sier Anne Elisabeth Hansen i SOS Rasismes Antinaziutvalg. – Uttalelsene fra Irving viser at han sikter seg inn mot et helt annet publikum enn den litteraturinteresserte gjennomsnittsbefolkningen. Vi vil gjøre alt vi kan for å hindre en samling av norske nazister på Lillehammer, slår Hansen fast.

David Irving: Hylles av nazister for sin fornektelse av Holocaust. Ble invitert til Lillehammer, men invitasjonen ble trukket tilbake.

Litteraturfestivalen på Lillehammer går av stabelen 26. – 31. mai 2009. SOS Rasisme vil komme med nærmere informasjon om planlagte aksjoner på: www.sos-rasisme.no/antinazi

Mer rasisme i Romerikes Blad – SOS Rasisme med klage til PFU

Romerikes Blad, en av Norges største lokalaviser, har i lengre tid satt på trykk rasistiske uttalelser.

Av **OLA MELBYE PETERSEN**

Romerikes Blad er lokalavisen for lokallag som Lørenskog og Skedsmo SOS Rasisme. Lokallaget i Lørenskog har siden 2006 forsøkt å få redaktør og journalister til å rydde opp i egne spalter. Spesielt har sms-spalten «Klar melding» skapt reaksjoner, med blinkskudd som «Må bli en ordning om å reservere seg mot blodoverføring fra muslimer. Helligbrøde å vanne ut vikingblod» Dessverre har det ikke lyktes lokallagene å få gjennomslag hos avisen.

Begeret nådd

Den 23. august i år ble SOS Rasisme oppmerksomme på følgende utsagn, denne

gangen skrevet av avisens egne «humorskribenter»:

1. «Hvor på gamle Ahus bør det bli asylmottak?»

På psykiatrisk, der er dem jo vant til å håndtere gærninger.»

2. «Ser atte utlendinger med hiv automatisk blir hivi ut av landet.

Kanskje en idé å lure på mullaen ei nigeriahore eller to?»

3. «Ja, om sommeren er vi alle somaliere; vi liker å hvile.»

Dette ble vurdert som såpass grovt, spesielt sett i sammenheng med tidligere utsagn i avisen, at en klage ble levert til PFU. Da Antirasisten gikk i trykken var saken enda ikke ferdigbehandlet

Rasistisk humor er fortsatt rasistisk

Lederen for Lørenskog SOS Rasisme, Renate Lehne, synes ikke de stadige overtrampene er akseptable – Vi klaget på dette og sa at slike ytringer var uakseptable allerede i 2006, men ingenting har skjedd. At det ligger på humorsiden er med på å legitimere innholdet på en annen måte som er vanskeligere å tilbakevise enn et intervju eller et signert innlegg, sier Lehne.

• PFU-klagen kan leses her: <http://sos-rasisme.no/lorenskog/view/12060>

• Tidligere rasistiske meldinger i RB: <http://sos-rasisme.no/lorenskog/view/9824>

Gave til SOS Rasisme – og få mindre skatt

- SOS Rasisme er godkjent som organisasjon etter skattelovens § 6–50. Dette medfører at hvis noen ønsker å gi en gave til SOS Rasisme så vil denne gaven kunne trekkes fra på inntekten og dermed gi mindre skatt.
- Hvis du ønsker å gi slik støtte kan gaven settes inn på konto: 7874 05 34709.
- Merk gaven med navn og adresse.
- Gaven må være på minst kr 500 og maksimalt kr 12 000 for å få skattefradrag.
- Vi sender oppgave til skatteetaten slik at dette blir lagt inn på den enkeltes ligning.

En stor løgn

3. september innkalte regjeringen til pressekonferanse for å kunngjøre 13 tiltak som skulle stramme inn asylpolitikken.

I denne artikkelen viser vi løgnene som disse tiltakene er basert på.

Jens Stoltenberg innledet pressekonferansen med følgende begrunnelse for tiltakene: «Det er nødvendig å iverksette tiltak for å begrense antallet asylsøkere som ikke har behov for beskyttelse.» AID gikk aktivt ut og sa at den høye andelen avslag skyldes at det kommer flere grunnløse asylsøkere enn før. Resultatet av dette var at Frp fikk et åpent rom til å slenge ut påstander om at flertallet av mindreårige asylsøkere er såkalte «ankerbarn» som bare blir sendt hit for at familien skal kunne komme etter på familiegjenforening. Liebe Rieber-Mohn, statssekretær i AID, kom med den samme påstanden i Aftenposten senere og gjorde et poeng av at mindreårige asylsøkere som oftest er ankerbarn som skal skaffe familien et bedre liv.

Noen av de 12 punktene

Begrunnelsene kan virke fornuftige nok, om de bare hadde stemt overens med virkeligheten. Men før vi ser på om det er hold i begrunnelsene, er det interessant å se hva slags tiltak de er ment å begrunne.

Tre av tiltakene, nr. 1, 2, 3 og 7, går direkte på hvordan Norge forholder seg til anbefalingene som kommer fra FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR). UNHCR kommer jevnlig med oppdatert landinformasjon fra kontorene de har i nesten alle land som mennesker flykter fra. Under alvorlige konflikter gir UNHCR generelle råd om å avstå fra å returnere asylsøkere til et bestemt område. Det første tiltaket sier at Norge ikke lenger skal ha slike gruppevurderinger for noen landområder. Det åpner for at utlendingsmyndighetene i enda større grad enn før kan sende mennesker på flukt fra farlige krigsområder tilbake på tvilsomme grunnlag.

UNHCR anbefaler også at man avstår fra relokalisering av flyktninger til områder de ikke har tilknytning. Dette for å hindre at mennesker blir internflyktninger. Det tar fra dem det vernet forfulgte mennesker har krav på, og i tillegg legger vi en ekstra belastning på allerede ustabile land. I verste fall kan mye internflukt bidra til å skape nye konflikter og enda flere asylsøkere.

Tiltak nr. 7 gir i praksis AID fullmakt til

å instruere utlendingsmyndighetene om at de ikke skal følge FNs anbefalinger, og tiltak nr. 3 sier at vi i større grad skal rette oss etter sammenlignbare land. Disse punktene er stikk i strid med intensjonen i flyktningkonvensjonen som Norge i sin tid var med på å forhandle frem. Den legger opp til at det er UNHCR som skal legge lista for en human asylpolitikk. I stedet betyr tiltak nr. 7 i praksis at vi nå skal slenge oss for fullt inn i kappløpet mot bønn som oppstår når de europeiske landene konkurrerer om å være mindre attraktive å søke asyl i alle nabolandene. Tiltak nr. 4 handler også om at hensynet til asylpolitikken andre europeiske land fører skal gå foran rettslige og humane hensyn til asylsøkernes sikkerhet.

Tiltak nr. 5 er et tiltak som er vanskelig å forstå. Dette tiltaket sier at en som har fått oppholdstillatelse på humanitært grunnlag må ha fire år med jobb eller utdanning for å kunne søke om familiegjenforening. Dermed rammer dette tiltaket de som har fått anerkjent sitt beskyttelsesbehov, og ikke de som er grunnløse asylsøkere. Når saksbehandlingstiden i en heldig asylsak er på 1-2 år, betyr det at asylsøkere som kommer til Norge uten resten av familien må gå minimum 5-6 år uten engang å kunne søke om å gjenforenes med familien. Med dagens regler vil dette også ramme barn som har søkt asyl, også de som har kommet alene. Signalet dette tiltaket sender går ikke først og fremst til de som ikke risikerer å få opphold i landet. Det går til de som faktisk har rett på beskyttelse, som en advarsel om at selv om du har krav på opphold er det ikke lurt å komme til Norge, for da får du ikke se familien din på seks år.

Til slutt foreslår tiltak nr. 12 at enda færre enn før skal få behandling i nemndmøte i Utlendingsnemnda. Det er allerede et stort problem at kun noen få prosent av alle som får saken sin opp i nemnda får saken sin behandlet av en full nemnd. At dette også skal strammes inn svekker rettsikkerheten til alle flyktninger i Norge.

Hvilke begrunnelser

Tiltakene er altså inhumane og går på tvers av intensjonene til asylinstituttet vi har i dag, nemlig at det skal være en rett

for mennesker som er forfulgt, å finne en trygg havn i et annet land. I stedet legger regjeringa opp til en linje som forsøker å skremme flest mulig flyktninger fra å søke asyl i landet vårt.

Regjeringas neste begrunnelse går ut på at vi opplever en flyktningflom til Norge. Antallet asylsøkere sammenlignes med i fjor. Sannheten er at 2007 var et lavår. Tidligere har antallet asylsøkere variert mellom 10 000 og 17 000, så om det skulle komme 15 000 asylsøkere i år vil dette være en normalisering av antallet asylankomster.

Til slutt har AID gått ut og sagt at vi må hindre at familier sender barna sine til Norge som ankerbarn og at det derfor må bli vanskeligere for barn å få opphold. Sannheten som departementet burde vite og antageligvis vet er at av alle barna som kom til Norge i 2007 var det bare 3% som søkte familiegjenforening, og bare 2% som faktisk fikk det.

Løgn og atter løgn

Regjeringens innstramning i asylpolitikken hadde vært veldig vanskelig å godta selv med en god begrunnelse. Når også begrunnelsen er en løgn koker det ned til en skammelig populistisk politikk som bare gjør det enda vanskeligere å være flyktning i Norge.

En av begrunnelsene henger fortsatt litt i løse luften, nemlig at innstramningen visstnok har legitimitet i folket. Tidligere undersøkelser viser at over 50% av folket ønsker en mer human og solidarisk asylpolitikk. Derfor er det ekstra viktig nå at vi alle engasjerer oss der vi bor, skriver innlegg og viser at det norske folk faktisk er for menneskerettigheter, solidaritet og at landet vårt fortsatt skal forsvare retten til asyl. Det er en menneskerett vi var veldig for da mange nordmenn selv kom hjem etter å ha flyktet til Sverige eller England under andre verdenskrig. La oss vise at den ikke betyr mindre for oss selv om det ikke er vi som er ofrene denne gangen.

SIMON SOUYRIS STRUMSE
FLYKTINGUTVALGET I SOS RASISME

Kort om rasisme

- Rasisme er et relativt nytt fenomen, og ble første gang systematisk framsatt under framveksten av kolonialismen på 1700-tallet.

Raseteori

- Forskere og myndigheter over hele Europa drev fram en aktiv kampanje for å få folk til å tro at det fantes forskjellige menneskeraser og at den hvite «rasen» var mer utviklet og hadde høyere verdi enn andre «raser». Grunnlaget for raseteori var et «behov» for å plyndre andre deler av verden. Vesten brukte raseteori for å fortelle folk at den vestlige verden hadde en gudegitt godkjenning til å okkupere andre land og folk. Raseteori skulle bli den eneste aksepterte intellektuelle linjen i Europa.

Norge også

- Norge støttet også opp om denne råtne «vitenskapen», og resultatet ble sterk undertrykking både av de nasjonale minoritetene samer, kvener og romanifolk, så vel som en uttrykt støtte og hjelp til de store europeiske kolonimaktene.

Nazismens framvekst

- Nazismens framvekst i Europa må ses i sammenheng med denne europeiske tradisjonen. Tysklands konsentrasjonsleire og ekstreme etniske rensing var ikke isolerte tilfeller; de andre europeiske kolonimaktene hadde drevet slik krigføring mot afrikanere, asiater, amerikansk og australsk urbefolkning i lang tid allerede. Hitler var faktisk inspirert nettopp av de store europeiske kolonimaktene, og brukte samme midler for å gi Tyskland «en rettmessig plass i Europa».

Men rasismen var ikke død

- Fremdeles er rasismen oppgående, den er faktisk så tradisjonell at mange feilaktig tror at den alltid har eksistert. Fremdeles er det folk som setter sammenheng mellom hudfarge og oppførsel. Fremdeles brukes kulturforklaringer som om kultur var medfødt. Fremdeles finnes det mennesker som ser på enkelte folkegrupper som mindreverdige. Fremdeles finnes uvitenhet. En snakker for eksempel om «afrikansk oppførsel» som noe alle afrikanere har, men ikke «europeisk væremåte» som noe alle europeere har, og ignorerer at Afrika er et kontinent som er langt større enn Europa, med tilsvarende større forskjeller.
- Rasisme handler om å tillegge folk spesielle egenskaper ut fra en lett synlig gruppetilhørighet, enten den er basert på hudfarge, religion eller andre forhold.

Bekjemp rasismen!

- Fremdeles nektes tidligere undertrykte kolonier å fungere økonomisk og sosialt. Fremdeles er vestens ledere mer opptatt av å innkassere renter og avdrag enn å bistå landene vesten har pint, plyndret og undertrykt gjennom mange hundre år. Vesten har blod på hendene og rasisme i hodet.
- Ta et aktivt standpunkt mot rasisme. Reager på rasisme du opplever rundt deg. Å ikke reagere er i praksis å støtte rasismen.
- Rasisme er skapt av mennesker og kan knuses av mennesker. Bekjemp rasismen!

sos-rasisme.no/
bliaktiv

• I retten for rasistvold

De to mennene som sto bak volden mot to asylsøkere på Birkeland 30. juli 2007, måtte 3. september møte i retten, tiltalt for særdeles grov vold. Den yngste av de to mennene skal ha vært leder i en rasistisk gruppe på Sørlandet, skrev Agderposten. De to mennene på 23 og 19 år skal ha jaget de unge asylsøkerne gjennom deler av Birkeland sentrum og til idrettsplassen. Der slo de dem i hals- og hoderegionen med et metallrør. En av de som ble utsatt for volden ble bevisstløs av slagene. Ifølge Agderposten står det ingenting om rasisme i tiltalebeslutningen, til tross for at de tiltalte skal ha vært tilknyttet rasistiske miljøer.

• Oppgjør med nazistisk far

I en ny bok fra Bjørn Westlie, journalist i Dagens Næringsliv, tar han et oppgjør med sin nazistiske far. Faren var frontkjemper i Ukraina hvor han sto bak drap på jøder. Det førte til at han brøt kontakten med sin far i årene etter krigen. – De norske frivillige deltok i de mest grufulle krigsforbrytelser, sa Bjørn Westlie til Dagbladet.

• Økt nazisme i Sverige

Det har dukket opp 17 nye grupperinger med tydelige nazistiske tendenser i Sverige de siste to årene. Tilsammen er det kartlagt omlag 30 grupperinger i Sverige, det er i Sør- og Mellom-Sverige at aktiviteten er størst, ifølge Adressa. «De har ikke styrke til å avskaffe demokratiet. Derimot satser de på å skremme meningsmotstandere, hindre møtefrihet og slike aktiviteter. Det får jo konsekvenser for demokratiet i lengden, sa Hagström i det svenske Sikkerhetspolitiet.

• Svenske konsentrasjonsleirer

Forsker Tobias Berglund og journalist Niclas Sennerteg kom 1. september ut med en bok som avslørte Sveriges rolle under 2. verdenskrig, meldte NRK. Ifølge boken skal flere hundre norske motstandsmenn ha vært i de svenske konsentrasjonsleirene. Nordmennene satt under det forfatterne betegner som «Guantanamo-lignende» forhold. På svensk het de «slutna lager» (lukkede leire), men de hadde flere slående likheter med det som på den tiden var kjent som konsentrasjonsleirer.

Mer rasistisk motivert vold

I løpet av andre halvdel av 2008 har flere alvorlige tilfeller av rasistisk vold preget nyhetsbildet.

Noen av sakene

Av MARI STINE JOHANSEN

18. juli ble en 16 år gammel asylsøker fra Somalia ble skutt flere ganger og alvorlig skadet mens han lå og sov i sengen sin på Hvalstad mottak for enslige, mindreårige asylsøkere i Asker. Politiet startet etterforskning og kunne fortelle at mer enn seks skudd hadde blitt avført direkte mot mottaket. Politiet i Asker og Bærum uttalte tidlig at de jobbet ut ifra et rasistisk motiv. 25. august ble en advokat i 50-årene fra Asker pågrepet av politiet, mistenkt for å ha avfyrt skuddene.

Brutalt mord

Natt til 23. august ble en 46 år gammel somalier funnet skutt opptil flere ganger og drept i sin egen bil ved Heimdal i Trondheim. Etter tre uker med intensiv etterforskning ble en 25 år gammel nordmann pågrepet og siktet for drapet. Etter pågripelsen kom det fram at 25-åringen var aktiv på nettforum der han hadde uttrykt stor skepsis mot personer med ikke-vestlig bakgrunn. I tillegg ønsket han å bevare nasjonal og kristen kulturarv.

Ba prest komme seg ut av Norge

26. august ble Oppdal-prest Joseph Moiba, opprinnelig fra Sierra Leone, angrepet verbalt og fysisk av en mann på en bensinstasjon i Oppdal. Mannen ba Moiba om å komme seg ut av Norge for deretter å gå fysisk til angrep. Moiba tok selv kontakt med SOS Rasisme etter hendelsen.

Overfalt på åpen gate

Dariouh Salemi ble natt til lørdag 13. september brutalt overfalt sammen med sin sønn på Mortensrud i Oslo. Gjerningspersonene uttrykte i forkant av overfallet, rasistiske kommentarer til Salemi og sønnen. – Jeg hater utlendinger og folk med mørk hudfarge, sa en av rasistene. Salemi ble innlagt på sykehus og er i ettertid sterkt preget av det brutale overfallet. Til tross for at gjerningspersonene gjorde en ekstremt voldelig handling, ble to av de løslatt av politiet etter én dag.

Rasistisk hærverk

Natt til søndag 12. oktober ble lokalene til det nye transittmottaket på Dønski i Bærum, tagget ned med rasistiske ytringer og trusler. I tillegg ble flere vinduer knust. En av truslene som ble skrevet var «De neste skuddene vil falle her!» hvor det ble henvist til skyteepisoden mot Hvalstad mottak. Flere på Dønski har reagert svært negativt på opprettelsen av mottaket. 250 asylsøkere skal bo på Dønski i påvente av å få plass på andre mottak i landet.

Kartlegging

I Politiets Sikkerhetstjenestes (PST) trusselvurdering for 2008 heter det: «Antallet nettsteder og blogger med høyreekstrem orientering har økt og innholdet er mer rasistisk og truende enn tidligere». Samtidig gikk regjeringspartiene i tillegg til Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti inn for å kartlegge og registrere rasistisk motivert vold.

Storberget:

Lover flere tiltak fra regjeringen

Antirasisten tok en prat med Justisminister Knut Storberget om rasistisk vold, og hva regjeringen vil gjøre framover.

1. Hvordan reagerer du på den siste tidens tilfeller av rasistisk vold?

– Jeg mener at all bruk av vold er uakseptabelt, uansett hva som er motivet, men vold som er rettet mot mennesker med en annen etnisk opprinnelse, nettopp fordi de har et annet utseende, har flere negative tilleggsdimensjoner. Det bidrar til å motvirke integrering og skaper store vanskeligheter for folk som vi ønsker å gi beskyttelse og gode levekår i Norge.

2. Hva vil du/dere gjøre nå for å bekjempe rasistisk vold?

– Regjeringen gjør flere ting samtidig:

Vi har fått vedtatt straffeskjerpelser mot hatkriminalitet. Det omfatter kriminelle handlinger som har bakgrunn blant annet i andres religion eller livssyn, hudfarge, nasjonale eller etniske opprinnelse. Når loven trer i kraft, blir hatkriminalitet en skjerpene omstendighet i straffutmålingen for ethvert lovbrudd som er forårsaket av slike forhold. Regjeringen har bedt politiet prioritere etterforskning av hatkriminalitet.

Regjeringen arbeider videre med

en ny handlingsplan mot rasisme og diskriminering. Planen skal strekke seg over fire år, og forebygge og bekjempe indirekte og direkte diskriminering i det norske samfunnet.

Påtalemyndigheten har iverksatt arbeid med å informere aktuelle grupper i befolkningen om adgangen til å anmelde tilfeller av straffbar rasisme, samt om muligheten til å fremme administrativ klage til overordnet politimyndighet over diskriminerende praksis i politiet.

Riksadvokaten har sendt flere påtaledirektiver om at saker med om rasistiske ytringer og annen rasistisk motivert kriminalitet skal gis høy prioritet, jmf. straffelovens §135a og §349a. En statsadvokat ved hvert regionalt statsadvokatembete har fått særlig ansvar for saksområdet. Det er oppnevnt en påtalejurist ved hvert politidistrikt for å ha et særlig ansvar for saksområdet i samarbeid med statsadvokatene. Overvåkingsansvaret for rasistiske ytringer på internett er lagt til Kripos.

3. Hvorfor tror du det har vært en

økning i rasistisk vold i det siste?

– Jeg mener at vi trenger mer kunnskap, både om det faktisk er en økning i rasistisk vold, og om hva som eventuelt er årsakene. Dialog og møteplasser er stikkord for å øke forståelsen og respekten for andre mennesker og kulturer. Dette er i stor grad et holdnings spørsmål. Vi har alle et felles ansvar for å forebygge denne type kriminalitet, gjennom våre holdninger, verdier og vår atferd.

Få får akademisk asyl

Representanter fra Scholars at Risk (SAR) var nylig på besøk i Oslo etter invitasjon fra Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond (SAIH).

SAR er en organisasjon som kjemper for akademisk frihet og tilbyr akademikere midlertidige stillinger hos

medlemsinstitusjonene.

Universitetet i Oslo er (UiO) en av mange utdanningsinstitusjoner verden over som er medlem av SAR, og som gjennom sitt medlemskap kan tilby gjesteopphold til enkeltindivider, enten disse er forfulgt av myndigheter eller ytterliggående grupperinger.

I tidsrommet 2000 til 2008 har SAR fått over 1500 henvendelser fra mennesker som har blitt forfulgt eller trakkert. Av disse har 105 stykker fått tilbud om midlertidige engasjementer hos vertsinstusjonene, men kun to har blitt tilbudt midlertidige plasseringer hos UiO.

• **Nazistisk parti vokser i Danmark**

Det danske nazistiske parti DNSB har vokst kraftig det siste året etter å ha ligget i dvale i flere år, melder Dagbladet. – Nazistene er langt sterkere enn de har vært de siste åtte årene. Tidligere har vi slett ikke sett at Fyn-avdelingen har vært aktiv. Det er den i høy grad nå. Samtidig har den sønderjyske avdelingen vokst markant. De er blitt bedre organisert og har fått formelle avdelingsledere rundt om i landet, sier talsperson i antirasistiske Redox, Jonas Jensen.

• **Norsk flagg misbrukes av nazister**

Nok en nazistisk klesbutikk ble i begynnelsen av oktober åpnet i Hamburg i Tyskland. Butikken er en av flere butikker som selger klær av merket «Thor Steinar». Butikkene er kjent for å selge klær med det norske flagget og norrøne symboler til nazister. Utenriksdepartementet uttalte til Aftenposten at de ønsker en rettslig prosess mot firmaet bak «Thor Steinar», for å stanse bruken av det norske flagget.

• **Kritisert av Likestillings- og diskrimineringsnemnda**
Gangadai Simonsen (48) fikk ikke tilbud om jobb i Oslo-skolen. I stedet fikk en etnisk norsk kvinne jobben, til tross for at Simonsen hadde bedre utdannelse og mer erfaring. Likestillings- og diskrimineringsnemnda gav Simonsen medhold i sin klage mot skolen.
«X videregående skole (Etterstad vgs. red.anm.) handlet i strid med forbudene mot diskriminering på grunn av etnisitet og språk i diskrimineringsloven § 4 i forbindelse med tilsetning i fast stilling som lærer ved service- og samferdselslinjen.» var konklusjonen i nemndas avgjørelse, meldte Nettavisen 28. august.

– Voldsrasister er terrorister!

Natt til lørdag 13. september ble Darioush Salemi og sønnen overfalt av en gjeng rasister på Mortensrud. Darioush endte opp stygt forslått og innlagt på sykehus. Nå vil han komme den økende voldsrasismen til livs.

TEKST: **OLA MELBYE PETERSEN**

FOTO: **TROND THORBJØRNSEN**

Når AntirasisteN møter Darioush på oslokontoret til SOS Rasisme, er han fortsatt tydelig preget av det brutale overfallet. Han har sydd flere sting i ansiktet og kan ikke åpne munnen helt på grunn av smerter i kjeven, men redd for å snakke er han ikke.

– Rasistene har angrepet feil utledning, jeg er ikke redd!

– Fortell hva som skjedde den natta du ble slått ned.

– Jeg og sønnen min (20) var på vei hjem fra jobb på utestedet vi driver på Grünerløkka, og vi ville kjøpe ferske baguetter på den lokale Shell-stasjonen. To meter fra inngangen til stasjonen stod en annen bil parkert, og ved siden av stod to gutter. Plutselig viste guttene hitlerhilsen mot oss! Vi prøvde å overse dem, og gikk inn på stasjonen uten å gi dem blikkontakt. På veien inn på stasjonen la sønnen min merke til at skiltene på bilen var maskert med teip, og vi skjønnte at de var ute etter bråk. Når vi kom ut igjen banket en av gutta som satt inne i bilen på ruta og viste fingeren til oss.

Jeg gikk da bort til bilen, ba dem åpne ruta og spurte dem hva som var problemet. Svaret jeg fikk var «jeg hater utlendinger og folk med mørk hudfarge». Jeg ble skikkelig sint og ba han komme ut av bilen og si unnskyld, og da kom den eldste av dem ut av bilen.

Samtidig gikk de to andre til angrep på sønnen min. Jeg prøvde å roe ned situasjonen, men i det jeg snudde ryggen mot den yngste gutten blir alt svart. Jeg våknet med blod fra munn og nese og kastet opp. Jeg husker jeg spurte sønnen min på persisk «hvorfors ligger jeg her?», og han måtte fortelle meg at

jeg var blitt angrepet av en gjeng rasister. Så kastet jeg opp helt til ambulansen kom.

– Er du sikker på at det var en rasistisk gjeng?

– Ja. De var på jakt etter noen som så utenlandske ut, og jeg og sønnen min ble fangsten. En 16-åring, en 22-åring og en på 29 år drar vanligvis ikke ut sammen i helgene. Han på 16 skulle bevise at han var tøff nok til å være med, de to andre var allerede med og han på 29 var lederen i gjengen. Vanlige ungdommer kjører heller ikke rundt med teip over bilskiltene og viser nazihilsen.

– Hvordan går det med deg nå?

– Jeg kasta opp blod de første tre-fire dagene. Nå er jeg sykemeldt, og både fysisk og psykisk er det tøft. Jeg har vondt overalt, klarer ikke ligge med pute under nakken og får ikke sove om natta. Legen har gitt meg sterke tabletter, men de hjelper ikke. Jeg kan ikke kjøre bil heller, det har legen sagt.

– Hvordan har politiet fulgt opp denne saken?

– Mandagen etter overfallet kom politiet til sykehuset. De fortalte meg at alle tre gutta var arrestert, og at politiet hadde full kontroll. Jeg ble veldig glad og ga dem alle detaljer jeg kunne huske. Politiet sa så til meg at jeg ikke skulle prate med media. Jeg skjønnte ikke hvorfor, men jeg lovet å ikke gjøre det. Så, etter et par dager, hørte jeg at 16-åringen som slo meg og broren hans var blitt satt fri igjen etter én dag. Det er som å slippe løs en tikende bombe i samfunnet!

Da ble jeg så provosert at jeg måtte fortelle om saken min, og jeg takket ja til et intervju med NRK.

– Hva slags reaksjoner har du fått fra folk etter det som skjedde?

– Jeg har fått masse hilsener på SMS, både fra venner og helt ukjente folk. De sier at de tenker på meg, og at de ikke aksepterer rasisme. Det får meg til å tro på at nordmenn er et våkent folk, og det gir meg optimisme.

– Har du hatt tidligere opplevelser med rasisme?

– Etter 18 år i utelivsbransjen har jeg sikkert blitt kalt «jævla utlending» tusen ganger, men jeg føler ikke at det har vært virkelig rasisme. Fulle folk sier mye rart, og noen blir sure hvis jeg kaster dem ut seint på kvelden, men mange kommer dagen etterpå og sier unnskyld. Det jeg opplevde på bensinstasjonen derimot, det var et reint rasistisk angrep.

– Du er ikke den eneste som har opplevd rasistisk vold i det siste. Både Hvalstad-skuddene og drapet i Trondheim kan være rasistisk. Hva tenker du om det?

– Jeg mener det har blitt verre etter talen som Siv Jensen holdt der hun sa at det er for mange utlendinger i Norge. Det var som et klarsignal til rasistene: «Nå må vi bli kvitt dem!»

– Hva mener du må gjøres for å forhindre rasistisk vold i framtida?

– Myndighetene må sende klare signaler til de som begår rasistiske handlinger, reaksjonene mot slike handlinger må være strengere enn et slagsmål på byen.

Men enda viktigere er det at nabolagene rundt omkring er våkne. Hvis de som er nabo med eller kjenner rasister tar avstand og «boikotter» dem har det mye å si, det vil gjøre det vanskeligere å være rasist!

– Terrorister som slipper fri

Darioush har mye på hjertet, og setter sine opplevelser som flyktning i perspektiv:

– Jeg er ikke redd for rasistene.

Jeg bodde i Iran under krigen med Irak, og når jeg rømte fra Iran måtte jeg bo flere uker i en fjellhule på grensa til Tyrkia. Men i Norge har jeg rettigheter, og det disse rasistene har gjort kommer til å slå tilbake på dem. Jeg kommer ikke til å gi meg før de har gjort opp for seg. Jeg kunne vært død eller lam, tenker de på det! Rasister og nazister er en form for terrorister. De ønsker også å spre frykt og angripe uskyldige mennesker, men mens andre terrorister ettersøkes over hele verden slipper rasistene i vesten fri.

Darioush Seifaldin Salemi

- Alder: 48 år
- Bor: Mortensrud
- Kom til Norge: 1986, som flyktning fra Iran
- Jobb: Driver utested og restaurant på Grünerløkka i Oslo
- Interesser: Menneskerettigheter og antirasisme. Har også vært aktiv bryter i mange år

OVERFALLET

- Natt til 13. september kjørte en bil med fem personer fra Romerike i alderen 16-29 år til Mortensrud, tilsynelatende på jakt etter personer med innvandringsbakgrunn
- Tre personer, deriblant et brødrepar på 16 og 29 år er pågrepet og siktet for overfallet. De er tidligere kjenninger av politiet
- Personene hører til på Romerike, et område tradisjonelt belastet med voldelige nazistiske miljøer

• **Negativ holdning til asylmottak**
Bare ni av 59 kommuner i Hordaland og Sogn og Fjordane sier ja til nytt asylmottak, melder NRK. UDI måtte opprette 9000 nye mottaksplasser i 2008, men innen utgangen av august hadde de bare 4000. – Jeg skulle gjerne sett at flere var positive, men jeg tror ikke jeg skal være så skuffa, sier regionsdirektør Atle Berge i UDI Vest.

• **Demonstrerte mot regjeringens 13 punkter**
Alle ungdomspartiene, med unntak av FpU, Unge Høyre og Senterungdommen, og en rekke andre organisasjoner samlet seg fredag 5. september til demonstrasjon utenfor Aps landsstyremøte.
– Dette er rasisme. Regjeringen hiver seg på en trend med en rasistisk innvandringspolitikk som brer om seg i Europa. Mens nordmenn og EØS-borgere kan bevege seg fritt innenfor EØS-området, så skal personer utenfor EØS forskjellsbehandles. Det er ren rasisme, sa Simon Strumse i SOS Rasisme.

• **«Det skurrer» for Tom Sterri**
I episoden av TV-programmet «Grease» som ble sendt på TVNorge den 10. september, sa juryformann Tom Sterri at det «skurrer» å ha en svart hovedrolleinnehaver.
– Jeg er ikke rasist, men «Grease» handler om USA i 1959 – mens det fremdeles var sterke rasemotsetninger. Å ha en svart Danny i hovedrollen skurrer for meg, sa Tom Sterri til Dagbladet.

• **Frp fjerner omdiskuterte krav**
Fremskrittspartiet fjernet kravet om å kun slippe inn 1000 innvandrere til Norge. De tok også bort kravet om at det bør være ulovlig for søskenbarn å gifte seg, meldte Levanger-Avisa 24. september.
– Disse punktene er noe som ikke står i programmet fordi det ikke er nødvendig å fylle opp et handlingsprogram med alle detaljer, forklarte Per Sandberg.

Forsvarsdepartementet vurderer Krigskorset til Erik Gjems-Onstad

Som vi skrev i forrige nummer av AntirasisteN, har SOS Rasisme skrevet til Kongen i statsråd og krevd at Erik Gjems-Onstad fratras Krigskorset på bakgrunn av sin støtte til norske nazister.

Saken har nå blitt oversendt fra Statsministerens kontor til Forsvarsdepartementet. Fra saksbehandlere der får AntirasisteN opplyst at saken er under behandling, og at Erik Gjems-Onstad har fått komme med sine svar på anklagene.

Politiet er også koblet inn for å gi sin vurdering. AntirasisteN kommer tilbake med oppdateringer i neste nummer og på www.sos-rasisme.no.

Nazismen slås tilbake i Trondheim

Denne høsten har lokallagene i Trondheimsområdet jobbet aktivt for å slå ned på nazistisk aktivitet. Med et kompromissløst pågangsmot og oppfinnsomme metoder har det arbeidet gode resultater, og kampen fortsetter!

Av **OLA MELBYE PETERSEN**

Trondheim er en av Norges største byer og senter i en viktig region for SOS Rasisme. Derfor vakte det bekymring da det ble klart at nazister jobbet aktivt for å styrke sine miljøer i Trøndelag. Flere tips i september måned ga startskuddet for en intensiv kampanje.

Nestleder i Norgespatriotene trekker seg

En av de første sakene SOS Rasismes aktivister i Trondheim tok fatt i var det nystartede «fylkeslaget» av nazigruppa Norgespatriotene. Gjennom et enkelt søk på Google fant de ut at nestlederen, Terje Kjernlie, også var kontaktperson for den lokale rockeklubben. De sendte en mail til styret i rockeklubben, og i løpet av et par dager kunne de meddele at Kjernlie har trukket seg fra nazigruppa. 1-0 til SOS Rasisme!

Nazist kastet ut av treningssenter

Inspirert av suksessen med rockeklubben satte de driftige trønderne seg et nytt mål: Å få kasta ut en lokal nazist fra et treningssenter som underviser i kampsport. En lignende e-post ble sendt til treningssenteret, og to dager senere kom gladmeldingen om at ved-

kommende er kastet ut. 2-0!

Nazister i Heimevernet

Det er ikke ukjent at nazister søker til miljøer der de kan få tilgang til våpen. Både skytterklubber og Heimevernet (HV) har blitt infiltrert tidligere, og det var derfor ikke helt overraskende da Trondheim SOS Rasisme mottok tips om at medlemmet fra treningssenteret og en venninne har fartstid fra HVU på Stjørdal. Nok en henvendelse ble sendt, men denne gangen satt svaret noe lenger inne. I skrivende stund venter lokallaget fortsatt på tilbakemelding fra Heimevernet.

Fokus på taxidrapet og Krystallnatta

En viktig sak for lagene i Trondheim nå er det avskyelige drapet på taxisjåføren Mahmed Jamal Shirwac i Heimdal 23. august. Den siktede 25 år gamle gjerningsmannen skal ha skrevet innlegg på

rasistiske nettforumer i forkant av drapet, noe både lokale aktivister og SOS Rasismes Antinaziutvalg nå jobber med å spore opp. Tips tas imot!

Arbeidet som SOS Rasisme i Trondheim har lagt ned er et godt eksempel på at konfrontasjon av nazister overalt i samfunnet gir resultater. AntirasisteN oppfordrer lokallag som kjenner til lokale nazimiljøer om å gjøre det samme, og å sende informasjon både til redaksjonen og Antinaziutvalget.

Vigrid med ny dåp på Haugalandet

Lørdag 27. september var Tore W. Tvedt igjen på plass i Haugesund hvor han gjennomførte en av sine «dåpsseremonier» ved den tradisjonelle Haraldsstøtta.

I 2003 var Vigrid aktive flere steder i landet, også på Haugalandet hvor de gjennomførte flere seremonier på Karmøy. Siden den gang har den lille nazisekten gjort svært lite ut av seg, og overlatt initiativet til Øyvind Heian og Norgespatriotene.

Politiet lokalt mener nå å ha registrert en økning i aktiviteten, men henviser da til Vigrids egen hjemmeside. SOS Rasisme er noe mer skeptiske til Tvedts muligheter for å bygge seg opp i regionen. – Vigrid er ikke godt nok organisert til å bli noen trussel. Jeg vil tro at dersom det dukker opp et aktivt nazimiljø på Haugalandet, er det ikke Vigrid det er snakk om, sier leder Trond Thorbjørnsen.

Utbetalte dusør for Hvalstad-tips

I august utlovet SOS Rasisme en dusør på kroner 10.000 til den som satt på tips som kunne bidra til en pågrepelse av mannen som skjøt og skadet en 16 år gammel asylsøker på Hvalstad mottak i Asker.

Etter lokallagskonferansen i september ble vi kontaktet av en voksen mann som mente å ha gitt det avgjørende tipset til politiet. SOS Rasisme ringte til politiet i Asker og Bærum som kunne bekrefte at hans tips var avgjørende for pågripelsen av advokaten, og dusøren kunne utbetales.

Leder i SOS Rasisme, Trond Thorbjørnsen, er meget fornøyd med å ha utbetalt dusøren:

– Vi synes det er veldig hyggelig å kunne utbetale denne dusøren nå, vårt inntrykk av tipseren er at han er en engasjert og ansvarsbevisst person som absolutt fortjener denne. Betydningen av at sivile personer engasjerer seg i slike grove rasistiske saker kan ikke overvurderes, sier Thorbjørnsen til AntirasisteN.

Tipseren ønsker å være anonym av hensyn til sin og sin families sikkerhet, da den siktede advokaten vurderes som

Tyske nazister på Gardermoen

Tirsdag 30. september tok SOS Rasismes nestleder Christiane Muribø fly fra Berlin til Gardermoen.

Allerede på flyplassen i Berlin la hun merke til tre menn i 30-årsalderen, kledd i bukser med militærmønster. – De snek i køen, og så skikkelig «støgge ut», altså ikke hyggelige. Derfor la jeg merke til dem, forteller Christiane.

Fremme på Gardermoen la hun merke til at en av dem hadde på seg en jakke med logoen «Thor Steinar, Narvik» på ryggen. – De tre mennene sto utenfor Gardermoen og ventet, jeg tolket det som om de ventet på å bli hentet. Jeg så stygt på dem, og de så tilbake på meg.

AntirasisteN har informert politiet i Oslo om saken, og er veldig interessert i flere tips om hva de tyske nazistene skulle i Norge.

Nazistisk offensiv på Tveita?

Det har vært veldig lite synlig naziaktivitet i hovedstaden det siste året, men etter sommerferien har det tikkert inn noen tips fra bekymrede antirasister i bydelene.

I august fikk Antinaziutvalget et tips fra en lokal beboer på Tveita, om en større propagandaaksjon i området Tveita/Hellerud. Klistremerker med nettadressen dittfolk.net måtte rives ned både på Tveitasenteret og T-bane stasjoner. Dittfolk.net er det nye navnet på nettsiden rxnm.net («RAPPORT:X»), redigert av en person med kallenavn Beowulf. Siden har klare koblinger til Vigrid og Norgespatriotene, men framstår i stor grad som et enmannsprosjekt

En gjeng gutter i 20-årene har blitt observert rundt Tveitasenteret i samme periode, med synlige nazisymboler som «white pride»-tatoveringer. Antinaziutvalget mistenker at disse også står bak spredningen av klistremerker andre steder i Oslo, både på Blindern og i nærheten av SOS Rasismes kontor i Pilestredet.

SOS Rasisme har tatt kontakt med både Oslopolitiet og uteteamet i bydelen, men vil gjerne ha flere tips om dette miljøet.

• Endelig oppholdstillatelse

I vår fikk 17 år gamle Bahareh Heidari Nasserad fra Iran avslag på sin søknad om oppholdstillatelse for tredje gang. Hun flyktet fra Iran for å unngå seksslaveri og tvangsekteskap i hjemlandet. 26. september kunne fostermoren Anne-Lise Langdal bekrefte at de nettopp hadde fått vite at Bahareh fikk oppholdstillatelse etter en helomvendning av UDI, meldte Adressa.

• – Ikke brudd på menneskerettighetene

Justisdepartementet mener at Obiora-saken ikke er et brudd på menneskerettighetene, melder Dagbladet. I et brev sendt av departementet i august står det blant annet følgende:

«Etter departementets vurdering viser dette at polititjenestemennene gjorde det som var mulig for at Obiora skulle komme under behandling av helsepersonell».

• Politiet i London skal granskes for rasisme

Borgermesteri London, Boris Johnson, ønsker full granskning av anklager om at hovedstadens politi er gjennomsyret av rasisme. Det melder Stavanger Aftenblad. Borgermesteren mener at anklagene kan svekke tilliten til politiet. Bakgrunnen for granskningen er at Londons tidligere politimester, Sir Ian Blair, som gikk av i begynnelsen av oktober, har fått mye kritikk blant annet for å ha blitt anklaget for å blokkere forfremmelser av politifolk med asiatisk bakgrunn.

• Dovre kommune positiv til asylmottak

Både kommunens ledelse og innbyggerne i Dovre var i forkant av etableringen av asylmottak skeptiske både til plassering og omfanget av mottaket. Hele 500 underskrifter mot etableringen i kommunen på 2800 innbyggere ble samlet inn. Én måned etter at mottaket ble satt i drift har stemningen snudd. Mottaksleder Roar Schei forteller at det nesten ikke går nesten én dag uten at noen er innom med gaver av ymse slag.

Advokat anbefalte fengsling av sin egen klient

«Jonathan», som mange kjenner som aktivist i SOS Rasisme, sitter fengslet på Trandum fordi han skal deporteres. Hans offentlig oppnevnte advokat, Bjørn Stordrange, ba om fengsling i retten i stedet for klientens eget ønske om å bli sluppet fri.

Av SIMON STRUMSE OG
JAN ERIK SKRETTEBERG

Etter at Jonathan ble fengslet, ble det truffet en rekke tiltak for å få saken hans omgjort. Blant annet laget advokaten hans, Jan Erik Melleberg, en «begjæring om utsatt iverksettelse» og ringte Utlendingsnemnda (UNE) for å få saken omgjort. Men UNE repliserte at alle med kompetanse på Rwanda (landet Jonathan kommer fra) er på feltopp hold i landet, og at en omgjøring av saken derfor kan ta lenger tid.

Dette mente Melleberg at er relevant informasjon som tilsier at det er urimelig å fengsle Jonathan på Trandum for nye to uker. På svært kort varsel hadde Melleberg heller ikke mulighet til å stille opp på fengslingsmøte, men kommuniserte denne informasjonen videre til Jonathans offentlig oppnevnte advokat, Stordrange, gjennom SOS Rasismes Simon Strumse. Stordrange fikk denne informasjonen lagt frem for seg et kvarter før rettsaken startet.

«Det beste for Jonathan er å bli holdt på Trandum»

Under rettsaken stilte dommeren spørsmål til Jonathan hvorvidt han ønsket å bli fengslet eller om han ønsket løslatelse. Jonathan svarte at han ønsket løslatelse. Men når Jonathans offentlig oppnevnte advokat reiste seg for å forsvare sin klient, sa han: «Det beste for Jonathan, siden han ønsker å få reist ny sak, er å bli holdt på Trandum.»

Å bli holdt på Trandum er juridisk sett å bli varetektsfengslet. Derfor er dette utsagnet fra Stordrange svært selvmotsigende. Deretter følger han opp med å si at det neppe er noen grunn som skulle tilsi at Jonathan ikke skulle fengsles, på tross av at han nettopp fikk utlevert slike grunner.

Simon Strumse konfronterte så den offentlig oppnevnte advokaten med dette, og advokaten bekrefter at det var det han sa. Han legger også til at det uansett ikke hadde hjulpet å prøve og begjære løslatelse i en fengslingssak siden alle stort sett blir fengslet.

Melleberg, advokaten Jonathan selv har oppnevnt, mener at det ville vært klart bedre for Jonathan om han hadde blitt varetektsfengslet i Oslo eller sluppet fri med meldeplikt.

I strid med Advokatforeningens retningslinjer

Vi klipper også litt fra de etiske retningslinjene advokater som er medlemmer av Den norske advokatforening:

«2.1. Forsvareren plikter å bidra til at myndighetene, herunder politiet, påtalemyndigheten, domstolene og fengselsmyndighetene, respekterer klientens menneskerettigheter og sikrer at han ikke blir behandlet på utilbørlig måte. Forsvareren skal særlig påse at klienten ikke unødvendig berøves friheten, at han ikke utsettes for umenneskelig eller nedverdiggende behandling, at hans rettigheter under frihetsberøvelse ivaretas og at han gis en rettfærdig rettergang.»

(...)

2.3 Forsvareren skal utad lojalt tilkjennegi samme standpunkt til faktum som klienten gjør, men skal gi klienten sin vurdering av bevisene i saken og om nødvendig gi råd med hensyn til skyldspørsmålet. En skylderkjennelse er ikke nødvendigvis bindende for forsvareren.»

Advokatforeningen har, i likhet med FN, tidligere kritisert forholdene ved Trandum. Både driften av selve internatet og omfattende bruk av tvang på svakt rettslig grunnlag og uverdige

forhold for de internerte er blant ankepunktene.

Norske myndigheter har et ansvar

Men myndighetene har også et ansvar her. Statlig rasisme finnes på flere plan, og er en viktig kilde til andre typer rasisme som eksisterer i Norge. Asylsøkere i Norge må behandles med respekt og likeverd. Det å søke om asyl er ikke kriminelt. Likevel blir asylsøkere i Norge behandlet som en pariakaste som blir satt i fengsel dersom de får avslag på asylsøknaden, som i tilfellet med Jonathan over. Flyktningepolitikken må gjøres human og praktiseres på individuelt grunnlag.

Og den norske stat har en dyster fortid når det gjelder behandling av vår egen samiske urbefolkning og etniske og nasjonale minoriteter som jøder, kvener og romanifolk.

men stenges for folk som har reell behov for beskyttelse. Det foregår med dette en grunnleggende forskjellsbehandling mellom vestlige innvandrere på jakt etter arbeid og folk fra den tredje verden som har et behov for beskyttelse. Etter vårt syn er behandlingen Jonathan enda et eksempel på at myndighetene tar utgangspunkt i at enhver asylsøker snakker usant. UDIs mistro til og uverdige behandling av mennesker som søker trygghet og beskyttelse er en skam for det rike Norge.

Brudd på internasjonale avtaler

Norske myndigheter bryter igjen og igjen internasjonale menneskerettsavtaler som Flyktningekonvensjonen. Systematisk mistenkeliggjøring av asylsøkernes motiv har blitt et gjennomgående trekk ved forvaltningen av asylsøknadene. Selv om langt de fleste asylsøkere i Norge kommer fra land i krig eller land hvor grove brudd på menneskerettighetene er hverdagskost, blir de likevel ofte summarisk og ydmykende framstilt som økonomiske flyktninger.

SOS Rasisme jobber konsekvent mot alle typer rasisme og diskriminering, og mener denne offentlig institusjonaliserte rasismen er like viktig å ta tak i som dårlige holdninger hos enkeltindivid. Vi arbeider for et samfunn fritt for rasisme, et samfunn som har plass til alle og hvor alle har de samme rettigheter, friheter og plikter. Det skal ikke legges vekt på hudfarge, nasjonal, etnisk og kulturell bakgrunn, kjønn, seksuell legning, språk eller livssyn. Dette samfunnet er et samfunn hvor man ikke trenger å frykte diskriminering.

Les mer om «Jonathan» på sos-rasisme.no/fu

• Frp ønsker full stans av asylsøkere

Frp i Moss ønsker ikke at kommunen skal ta i mot flere asylsøkere, melder Moss Avis.

– At Moss skal ta imot ytterligere 30 plasser uten at dette er tatt opp politisk er helt uakseptabelt, sier Frp-politikeren Erlend Wiborg. – Det kan ikke være sånn at vi skal ta imot et ubegrenset antall her i Moss.

• Østensjø bydelsutvalg ønsker asylmottak

Mandag 6. oktober vedtok Østensjø bydelsutvalg i Oslo å stille bydelen til rådighet for et eventuelt nytt asylmottak. Dette gjorde de mot Frps stemmer. Frp-politiker Ann Camarius Elseth (bilde) uttalte til Nordstrands Blad: – Slik det er i dag, kan asylsøkere komme og gå fritt hvor de måtte ønske det. Mange av de som kommer er dessverre også nesten som tikkende bomber å regne. Det har vi fått flere eksempler på.

• Rasistisk angrep i Trøndelag

Sogneprest Joseph Moiba ble tirsdag 26. august utsatt for rasistisk sjikane, melder Opdalningen. Gjerningsmannen skal først ha kommet med utsagn som «kom deg ut av Norge» før han senere gikk til fysisk angrep på sognepresten. – Det viktigste et lokalsamfunn kan gjøre er å stå sammen, sier Kenneth Fuglemsmo i SOS Rasisme.

• Kom ikke med danskebåten

Da et vennepar på tre, deriblant norsk-afrikanske Ousainou, skulle ta en svipptur til Fredrikshavn 26. august, ble de stanset av en vakt.

Vakten hevdet at de måtte ha med seg ekstra klær for å bli med båten Stena Line, ifølge Dagbladet. – En barnefamilie gikk ombord mens vi sto der, og heller ikke de hadde med ekstra klær. Da jeg påpekte dette overfor vakten, svarte han at de skulle jo ikke fest slik som vi skulle, sa Ousainou. – Det er trist å si det, men jeg tror behandlingen vi fikk har litt å gjøre med at jeg er svart.

Kohinoor og Ali

6. august 2007 ble Ali Farah slått ned og alvorlig skadet i Sofienbergparken i Oslo. Ambulansen som kom til stedet, og forlot parken uten å ta med den hardt skadde Farah. De tolket han i stedet som et ordensproblem etter at Farah hadde urinert på ambulansen og sjåførene av denne.

Ifølge sjåførene ble det gjennomført tilstrekkelige undersøkelser av pasienten før de overlot oppdraget om å få ham til legevakten til politiet. Men før politibilen kom frem til åstedet var Farah blitt kjørt til legetilsyn i drosje. På legevakten konstanterte en raskt at Farah trengte øyeblikkelig hjelp og bestilte ambulanse til ham. Opprinnelig ville ikke akuttmedisinsk kommunikasjonssentral utføre oppdraget uten politibeskyttelse, da de ikke «kunne gå på akkord med sikkerheten til personalet». Til slutt gav de likevel etter, og Farah ble brakt til Ullevål sykehus.

Ali Farahs samboer, artisten Kohinoor Nordberg, anmeldte både ambulanspersonalet og polititjenestemennene for forsømmelse i tjenesten. Sykehuset tok de to ambulansesjåførene ut av tjeneste dagen etter hendelsen, og saken fikk mye oppmerksomhet i media. Etterhvert kom det også fram at den ene av de to ambulansesjåførene hadde fortid i den nazistiske gruppa Boot Boys.

Den ene ambulansesjåføren, Erik Schjenken, ble 3. oktober 2008 portrettert over åtte sider i Aftenpostens A-magasin. Ali Farah svarte på dette med en mye omtalt kronikk i Ny tid den 9. oktober. Vi trykker her Farah og Nordbergs svar til Erik Schjenken.

Erik Schjenken har kommet med flere utspill som har fått stå ubesvart fra oss. Nå vil vi svare på noen av påstandene.

Bildemanipulasjon?

I oppslaget i A-Magasinet er det et bilde som viser Ali stående, med ryggsekk. Bildet forteller ikke noe nytt; i alle rapporter om hendelsen står det at han ble reist opp og at det var da han urinerte. Du mener bildet beviser at han var frisk nok til at dere kunne dra fra ham. Faktum er at han lå på bakken til dere kom. Han forsto ikke hva som ble sagt, og vi forstod heller ikke ham. Selv om han viste tegn til å prøve å sette seg opp, klarte han det ikke av egen kraft. Spør vitnene. Spør også om det er noen av vitnene som ikke forstod at Ali var hardt skadet? Derimot er det uenighet om hvem som dro ham opp. I din og din kollegas forklaringer påstår dere at dere dro ham opp – noe jeg trodde man ikke skulle gjøre med folk som var hodeskadet. Han var altså ikke i stand til å reise seg opp uten hjelp, sjangla bortover uten retningssans, og kunne verken prate eller forstå hva som ble sagt. Når folk mister taleevnen er vel det tegn nok på at man ikke skal regne deres handlinger for viljestyrte.

Undersøkelse?

Dere påstår i deres forklaringer at dere sjekket Ali for sår og hematomer, men fant ikke tegn til ytre hodeskade. Kan noen andre bekrefte dette? Og hvordan kan det da ha seg at det i legevaktjournalen står at han hadde hematome (blodansamling) på 3x3cm?

Vi har fått mail, brev, telefoner og blomster fra flere som er helt opprørte etter å ha hørt lydloggen (som er å finne på www.tv2.no) – opprørte over at helsetilsynet tar deres beskrivelse av den påståtte «undersøkelsen» for god fisk. Og at Spesialenheten også lar spørsmålet om undersøkelsen var god nok gli unna uten å granske det på selvstendig grunnlag.

Lydloggen

I lydloggen sier dere rett ut at dere «driter» i hva som har skjedd fordi Ali tisset på bena deres. Det kommer også tydelig frem at dere er vel vitende om at han kan være hodeskadet. Men selv dagen etter sa du at du ikke under

noen omstendighet ville beklage din beslutning om ikke å transportere Ali til legevakten i ambulansen han «med vilje» pisset ned. Heller ikke da Ali ble operert for en livstruende hjerneblødning for så å ligge ti dager i medisinsk koma, ville du beklage deg!

Rasisme?

Du innrømmer at uttalelsene dere kom med overfor Ali isolert sett kan sees på som krenkende, men benekter at det lå rasisme bak. Javel, skjellsord som «tulling» og «gris», og ufølsomme utsagn som «la ham ligge og sprelle» og «nå har toget gått for denne herremannen», for ikke å sitere det som sies på lydloggen, kan vel brukes om og til en hvit mann, så vel som en svart. Men de må sees i sammenheng med hva dere faktisk gjorde på åstedet, hele holdningen dere la for dagen. Det står flere steder at den ene ambulansarbeideren fikk en «magefølelse av at Ali var ruset». Hvor kom denne magesfølelsen fra? Og hvorfor spurte dere ikke oss? Alle som var der snakker norsk, og kunne fortalt dere at Ali var på piknik med samboer og sin sju uker gamle baby og at han overhodet ikke var ruset. (For den saks skyld, er det noen unnskyldning at dere trodde han var ruset? En ruspåvirket person er vel også et menneske med krav på samme omsorgsfulle behandling som alle andre.) Vær ærlig – kunne denne «magefølelsen» komme av at dere straks så at Ali var svart og somalier? Ville ambulansarbeideren fått samme «magefølelse» hvis det var en hvit, velkledd mann som lå der, slått ned og hardt skadet? Og om en slik mann, traumatisert og forvirret, hadde tisset på seg selv og dere og den dyrebare ambulansen, ville dere vært like raske til å oppfatte det som «en viljestyrt handling»? Hvorfor var dere ute avstand til å se at dette var en vanlig småbarnsfar som var hardt skadd, uansett hvor mye jeg tryglet dere om å ta ham med?

Åpenbart rasistisk, heter det om Ali Farah-saken i en rapport om Norge fra amerikanske myndigheter (eller: Det amerikanske utenriksdepartementet – var det ikke det?). Både Eugene Obiora- og Ali Farah-saken blir omtalt i en rapport fra det amerikanske utenriksdepartementet om forholdene for menneskerettigheter i Norge.

I intervjuet gir du inntrykk av å ha

• Antirasismeprisen 2008

Antirasismeprisen 2008 gikk til 7. klasse ved Tanken skole, meldte Sogn Avis 31. august. Klassen vant 5000 kroner og et bilde etter at de engasjerte seg i Norsk Folkehjelp og NISO sitt «Gi rasismen rødt kort»-prosjekt. I tillegg til prisen fikk klassen også se landskampen Norge – Island på Ullevål stadion. – Det er viktig å kjempe mot rasisme, sa Krister Solheim, som sammen med Birgitte Fosshem Dokken tok imot prisen på vegne av klassen.

• Humanistprisen 2008

Humanistprisen 2008 gikk til Fjell skole i Drammen for deres engasjement for likeverd, toleranse og medmenneskelighet, meldte Drammens Tidende 3. september. Skolen har nær 80 prosent elever med minoritetsbakgrunn, noe de har dyrket som en ressurs for skolen. Fra før har skolen fått Benjamin-prisen og UNESCO-prisen «Fredssøylen».

• Grov rasisme mot asylmottak

Protestgruppen mot asylmottak i Sund kommune kommer med grov rasisme rettet mot det planlagte asylmottaket i kommunen. «Slipp de løs så kan vi få fengslingstillatelse på dem» ble skrevet i ett av innleggene på Facebook-gruppen, ifølge NRK. Ordføreren i Sund kommune ble sjokkert over det som ble skrevet. – Dette er rasisme i verste ordelag. Dette vil si at vi i kommunen har et stort problem, uttaler han.

• Stadig stolt av Brumunddal

Phung Hangs familie opplevde mye rasisme da de kom til Brumunddal. Først med sjikanerende og rasistiske tilrop, senere slag, spark og ruteknusing. Det endte med at faren hennes som kom som båtflyktning fra Vietnam sammen med Phungs mor, ble banket opp. – Jeg er stolt av å komme fra Brumunddal og er glad i hjembygda mi. Ikke minst er jeg stolt av hvordan brumunddølene grep fatt i rasismen, sier Phung Hang til Hamar Dagblad.

svarer Schjenken

en nærmest plettfri vandel før den fatale dagen i Sofienbergparken. Plutselig, ut av det blå, skjer dette, at dere forgår dere mot alle regler for hvordan helsepersonell skal opptre. Skjønner du at det kan være vanskelig å tro at dette er et isolert, unikt, uhørt tilfelle, at du bare denne ene gangen oppfører deg stikk i strid med den person du påstår du er?

Hvorfor kommer du aldri med en oppriktig unnskyldning?

Vi prøvde å forklare at dere gamblet med Alis liv og helse da dere forlot ham. I ettertid må dere vel ha skjont at det var nettopp det dere gjorde, men hvorfor har dere aldri bedt oss ordentlig om unnskyldning eller vist noen form for ydmykhet i ettertid?

Fra din kollega har vi ikke hørt et ord. Hvorfor? Dere var to om det, har han overlatt alt til deg? Hvordan påvirket dere hverandre under det som skjedde? Det er sånt vi sitter igjen med.

Men din advokat skal ha beklaget seg på vegne av deg, påstås det. Vi har ikke mottatt noen slik beklagelse. Etter 240 dager, i mars i år, kom du med et innlegg i Aftenposten som virket mer som en bortforklaring enn en unnskyldning, mer preget av selvmedlidenhet enn respekt for de menneskene som har fått lide for det dere gjorde – og ikke gjorde! – i parken. Vi hadde kanskje kunnet ta imot en unnskyldning hvis vi hadde trodd at du faktisk brydde deg om vår families ved og vel. Men en slik unnskyldning har vi aldri fått. På åtte sider i A-magasinet, og over ett år etter episoden, forteller du om ditt eget helvete. Har du for alvor tenkt på at det er noen andre i denne saken som også har hatt et helvete, aldeles ufortjent, som langt fra er kommet ut av det, og ikke har noen garanti for at de vil gjøre det? Og som ikke har en mektig, forståelsesfull og hjelpsom arbeidsgiver i ryggen?

Svarte drittsekker, hvite drittsekker.

Vi har blitt kritisert for ikke å «ta» afrikaneren som slo ned Ali. Hva skulle vi ha gjort? Han ble raskt arrestert av politiet, og tiltalt. Vi visste at det norske retts-systemet fungerer effektivt mot svarte drittsekker. Det viste seg å holde stikk; han fikk en streng og rettfærdig straff. Det er derimot noe annet når en har å gjøre med et helt system som lukker seg om seg selv, og prompte benekter å ha gjort noen feil, bare innrømmer at det forekom «uhensiktsmessig språkbruk» – noe som

må være årets understatement. Virker rettssystemet like godt da? Tydeligvis ikke. Vi trodde at allmenne hensyn ville kreve påtale i ambulansesaken og at de involverte – sjåførere, AMK-sentral, sykehus – ville måtte forklare seg i retten. Det hadde spart en hardt rammet familie fra å måtte slåss med sykehus, politi og helsetilsyn eller gå til sivilt søksmål for å få hele sannheten fram. Men vi ble ikke spart. Selv dette at en av dere har fortid i en høyreekstremistisk gruppe ble visst ikke vektlagt. Men hvilken svart mann med en fortid i et terrornettverk kunne oppført seg så pøbelaktig mot en hvit, hardt skadd mann og sluppet unna med en advarsel?

«Spesialenheten har ikke funnet at allmenne hensyn krever påtale for overtredelser av helsepersonelloven. Vi har lagt vekt på at de opptre avvisende, arrogant og krenkende overfor Ali Farah og personer rundt han. Vi har lagt til grunn at vitner har sett og hørt hva som skjedd.»

Men dette er jo helt tydelig en sak hvor nettopp allmennheten er berørt. En rekke barn og voksne var vitner til saken, den har vært fulgt i nesten alle lokalaviser, har opptatt vanlige mennesker, hvite som svarte, etniske nordmenn som innvandrere, vært omtalt og kommentert av redaktører og journalister og fagfolk i de store avisene og alle norske TV-kanaler flere måneder! Hva menes da med «allmenne hensyn»? For oss virker dette som at de som forvalter disse instanser ikke regner oss på linje med etnisk norske og derfor ikke som representanter for allmennheten. At vår rettsfølelse og sikkerhet ikke er som like viktig som deres.

Forsinkelsen hadde ingen medisinsk betydning?

Post operativ avdeling 20. august: Hjerneskaden han (Ali Farah) pådro seg var svært alvorlig – og initialt (i starten) livstruende. Det er fare for at han kan få varige mén. Omfanget av dette er det for tidlig å si noe om. (Skrevet av Daniel Dalberg og Lene Mathisen).

Dette beviser jo faktisk at forsinkelsen kan ha hatt betydning, selv om dette hardnakket er blitt benektet, til og med av leger på sykehuset.

Traumatisering

Professor i psykiatri ved Ullevål Universitetssykehus, Øyvind Ekeberg, sier til ABC Nyheter og i A-magasinet at Schjenken og den andre involverte er blitt utsatt for en ekstrem traumatisering. Når offentlige personer som selv har søkt medienes oppmerksomhet er blitt utsatt for slik eksponering har det i enkelte tilfeller endt med selvmord. I denne saken ble de (ambulansesjåførene) utsatt for en ukritisk forhåndsdømming av fremstående politikere og da er det bare et tidsspørsmål før noen tar livet sitt, sier professoren.

Kunne Ekeberg kanskje også ha sagt noe om hvordan en slik hendelse (...) traumatiserer de familier som blir utsatt for sakesløs vold og etterpå, når de er på sitt svakeste, blir behandlet slik som Ali Farah og hans pårørende? Og (...) legene som hevder at flere timers forsinkelse ikke spilte noen rolle: Er det, det de ville sagt hvis det var deres egne familier det gjaldt? Er dette noe de vil lære studentene sine?

Heksejakt?

For å gjenta en siste gang: Det var dere som sjikanerte en skadet mann. Det var dere som tok avgjørelsen om å forlate åstedet uten å ta dere av ham. Det var dere som bestemte at dere ikke ville be om unnskyldning. Det var deres arbeidsgiver som satte seg nærmest musestille og håpet at det hele skulle gå sin vei. Alt som skjedde i ettertid, alle reaksjonene fra politikere så vel som vanlige mennesker, skyldes det som skjedde og uviljen mot å stå fram og innrømme feil, få saken ut av verden. Vi brukte aldri deres navn i offentligheten. Vi har prøvd å snakke sak, kreve likhet og rettferdighet. Du valgte selv å stå frem i media med fullt navn.

Du er ikke alene!

Det eneste vi kan unnskyldte deg med er at vi vet du ikke kan ha blitt slik alene. Du ble slik fordi du jobber i et system som for lenge har akseptert slike holdninger, og fordi holdningene er gjennomsyret langt opp i ledernivå. Som du selv har sagt til en journalist: Dette skjer jo hver uke, og da er det selvfølgelig ikke rettfærdig at det bare skal gå utover dere. At Ullevåls ledelse nå ønsker å slette alle lydlogger gir mistanken om det er flere opptak som helst ikke skal komme offentligheten for øret. Vi har hørt fra en rekke mennesker,

både hvite og svarte, som har opplevd uprofesjonell og uforstandig behandling når de har vært på sitt svakeste. Du forsikrer at etnisitet ikke hadde noen betydning i Ali Farah-saken. Vil det si at du ville ha behandlet en hvit person like dårlig? Gjør det saken bedre? En hendelse som dette må få konsekvenser, ikke bare for den direkte involverte, enten han er ambulansesjåfør eller arbeider et annet sted i helsetjenesten, men for alle som godtar og dekker til slik oppførsel. Vi har opplevd en lang rekke fantastiske sykepleiere og leger som har valgt sine yrker fordi de ønsker å hjelpe, ikke for å utøve makt. Helsepersonell som har hjerte og forstand til å behandle alle med respekt, og som burde slippe å bli forpestet av fascistiske holdninger (slik det fremstår for oss) og kollegaer som ikke forstår at de uttaler og utviser forakt for svakhet.

SSB slutter å bruke «vestlig»/ «ikke-vestlig»

Statistisk sentralbyrå (SSB) mener begrepene er ømtålige men holder fast på at en fortsatt trenger skillelinjer mellom begrepene, blant annet for å beskrive innvandring til Norge. Men de gamle uttrykkene er blitt for ømtålige.

Direktør Sylfest Lomheim (bildet) i Språkrådet er uenig i avgjørelsen.

SOSRasisme applauderer derimot avgjørelsen.

– Begrunnelsen for dette er at folk tenker «mørkhuda» når de hører begrepet «ikke-vestlig», sier Trond Thorbjørnsen til dagbladet.no om saken.

Besøk fra Italia

3. oktober fikk SOS Rasisme besøk av en delegasjon fra den italienske provinsen Syd-Tirol helt nord i Italia.

Av JAN ERIK SKRETTEBERG

Delegasjonen bestod av ungdomsarbeidere som var interesserte i å høre om hvordan SOS Rasisme jobber.

I Norge besøkte delegasjonen Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, UngInfo og Holtekilen folkehøgskole, Stovner rockefabrikk i tillegg til SOS Rasisme. Vi tok en prat med Silvia Alfreider, som har bodd i Norge i ett år og som fungerte som tolk under italienernes møte hos oss.

– Hva skal dere bruke det dere har lært i Norge til?

– Norge har kommet lenger enn Italia i kampen mot rasisme. Her ser vi ting vi knapt kan drømme om i Italia. Når jeg fortalte om mine inntrykk fra Norge, ble de andre veldig nysgjerrige og ville vite mer. Innvandring er relativt nytt for oss – de fleste innvandrere før

kom fra Albania eller Marokko, men nå møter vi mennesker fra hele verden. I tillegg ønsker vi å lære av 17.mai for alle, som SOS Rasisme arrangerer mange steder i Norge. Vi ser på dette arrangementet som svært vellykket for å fremme forståelse mellom mennesker av ulik opprinnelse og vi ønsker å få til noe liknende i Italia.

– Er rasisme et stort problem i Italia?

– Ja, det er et veldig stort problem. Nå har høyrepartiene med Berlusconi i spissen kommet tilbake til makten, og det gjør at rasismen øker. Den første loven regjeringen innførte etter at de kom tilbake, var at de gjorde det ulovlig å være utlending i Italia uten gyldig legitimasjon. Blir man tatt uten gyldig legitimasjon i Italia, er det rett ut. Det sier litt om hvilke prioriteringer de har når dette var den første loven de innførte.

Gav bort bursdagspenger

Elevene ved Greåker videregående skole i Østfold valgte å gi 10.000 kroner til SOS Rasisme da skolen fylte tredve år i høst.

Rektor ved skolen, Per Otto Larsen, ønsket først å bruke pengene på en t-skjorte med skolelogoen på til hver elev. Men elevrådet stemte imot dette forslaget, det var bedre å gi bort pengene mente de. Og siden det er elever med mange ulike typer bakgrunn ved skolen, passet det bra

å gi bort pengene til SOS Rasisme. Også rektor mente til slutt at dette var et godt valg.

Vi takker ydmykt for pengene og oppfordrer rektor og elever ved Greåker videregående skole til å fortsette kampen mot rasisme både i skolen og ellers i samfunnet.

Norsk student nær drept av polske nazister

Vidar Tran fra Trondheim fulgte i sporene etter mange hundre skandinaver og bestemte seg for å studere medisin i Polen. Men ikke alle var like villige til å ønske Vidar varmt velkommen til landet.

Av JAN ERIK SKRETTEBERG

Etter å ha sett på direkteoverføringa av en fotballkamp under sommerens EM-sluttspill, ble Vidar angrepet av nazister da han var på vei hjem. Han ble nær drept og har måttet avbryte studiene sine. Antirasisten har tatt en prat med Vidar både om hva han har gått igjennom og hva han kan fortelle om rasisme og nazisme i Polen og andre østeuropeiske land.

– Hvordan reagerte myndighetene (politi, studiested) på det som skjedde med deg?

– Det var svært vanskelig å bli tatt seriøst av politiet fordi jeg ikke snakket polsk. Det ble lettere med hjelp fra ei polsk venninne og etter hvert profesjonell tolk. Politiet antydte til og med at det var min egen feil at dette skjedde. Universitetet syntes det var leit det jeg opplevde, men reagerte ikke spesielt mye på selve hendelsen. Men de tilbød meg å få ta siste eksamen når jeg ville.

– Er det mye rasisme i Polen?

– Både jeg og mine medstudenter har opplevd rasisme i Bialystok (byen Vidar studerte i, red.anm.), både verbalt og fysisk. Men grensen er nådd når man blir fysisk angrepet uten grunn. Hvordan det er andre steder enn Bialystok vet jeg ikke.

– Hvordan tar denne rasismen form? Opplever folk med annen hudfarge vold ofte?

– Det er grupperinger med nazisypatier som går løs på tilfeldige ofre. Dette skjer ofte hvis man sammenligner det med Norge. Hvert år er det minst ett til to tilfeller av rasistisk motivert vold rettet mot skandinaviske studenter fra mitt universitet. Men da har man ikke tatt med andre universiteter og læresteder i Bialystok, som også har mange internasjonale studenter. Og det kan skje med etnisk norske og sven-

ske også. I januar ble en svenske banket opp, antagelig fordi han snakket svensk.

– Hvorfor tror du det er så mye rasisme i Polen og Øst-Europa?

– Jeg har selv prøvd å finne svaret, men det er ikke godt å si. Det kan skyldes fattigdom og uvitenhet. Man må huske at dette er tidligere østblokk-land som var kuttet fra resten av Europa under den kalde krigen. På landsbygda har de nesten aldri sett mennesker fra andre kulturer før nylig. Disse menneskene som er nazister har det vanligvis ikke godt med seg selv. Det er også mye hat som ligger i bunnen.

– Hva kan gjøres for å bekjempe rasismen? Hva kan vi i Norge gjøre?

– Først må man innrømme at dette er et problem. Dette er en sak som først og fremst angår studentene i Bialystok. Jeg tror mye kan gjøres. Vi internasjonale studenter kan for eksempel involvere oss mer i lokalmiljøet, og fortelle hvem vi er og hva vi gjør her. Vi kan bidra med positive ting til samfunnet, og lære lokalbefolkningen å kjenne. Jeg mener vi studenter også har et stort ansvar for å forbedre studiesituasjonen for oss selv. Det er viktig å påvirke både norske og polske myndigheter. Association of Norwegian Students Abroad (ANSA), Lånekassen, UD, og det medisinske universitetet i Bialystok bør absolutt ta opp dette problemet.

Se Vidars blogg hvor han skriver mye om sine opplevelser rundt episoden her:
<http://vidarsanatomy.blogspot.com/>

på andre verdenskrig. Fra 1938 til 1940 foregikk det meste av utryddelsen i leirer i Tyskland, og besto for det meste i eksperimentelle drap.

I januar 1942 presenterte fanger brukt som «forsøksdyr» i medisinske forsøk, og nazistene prøvde seg også fram med forskjellige metoder for effektive massedrap. I tillegg døde mange av fangene på grunn av vold, terror, sult og beinhardt arbeid. I denne perioden opprettet også nazistene enorme konsentrasjonsleirer i det okkuperte Polen, og de tvang jøder, spesielt i Polen, inn i gettoer, hvor forholdene

Til tross for at Tyskland i 1942 befant seg i krig mot Russland (østfronten), i Afrika (ørkenkrigen), bygde opp forsvarsverker i Vest-Europa og i tillegg drev ubåtkrig på havet,

ble det satt enorme ressurser inn i å gjennomføre «den endelige løsningen». Over hele Europa ble jøder fengslet og sendt til de store konsentrasjonsleirene, hvor man også hadde bygd gasskamre og utvidet kapasiteten til krematoriene. Historiens mest maskinelle og effektive utryddelse av mennesker var i gang, og Holocaust var et faktum.

I ettertid har man regnet Krystallnatta som den symbolske starten på Holocaust. Krystallnatta beviste for de nazistiske lederne at det tyske folket var blitt godt nok hjernevasket og tilvendt den nazistiske ideologien at bestialse utryddelser av andre mennesker var gjennomførbart, uten for mange protester. Derfor er også Krystallnatta en viktig merkedag i kampen mot nazisme.

Besøk ressursidene våre på internett: www.krystallnatta.no

Et lite utvalg fra www.sos-rasisme.no/materiell

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./sted: _____

Underskrift: _____

Tlf: _____ E-post: _____

Sendes: SOS Rasisme, PB 297, 5501 Haugesund

Tlf: 52 71 21 75 Faks: 52 71 21 62

E-post: ou@sos-rasisme.no

Privatpersoner må forhåndsbelele materiell.

Portougifter og eksp.gebyr kommer i tillegg.

Dette er et lite utvalg, se våre materiellsider på internett:

www.sos-rasisme.no/materiell

___ slik «Ikke mobb kameraten min» (jakkemerke) på nynorsk! kr 15,-

___ slik «Ikke mobb kameraten min» (jakkemerke) på bokmål kr 15,-

___ slik T-skjorte «Krus nazismen» (hvit m. s trykk) (str XL) kr 90,-

herav ___ L/XL ___ XL/XXL

___ slik T-skjorte «SOS Rasisme T-Skjorte (svart m. gul trykk)» kr 90,-

herav ___ 14/16 ___ S/M ___ M/L ___ L/XL

___ slik Hellegenser kr 192,- herav ___ S ___ M ___ L ___ XL

___ slik Strykemerke til klær 25,-

Vis at du er mot rasisme – bli medlem i SOS Rasisme

- Et medlemskap i SOS Rasisme er et standpunkt mot rasisme. Ved å være medlem støtter du arbeidet i organisasjonen.
- Det eneste som kan stoppe rasismen og nazismen fullt og helt er vanlige folks engasjement. Vi trenger derfor også flere aktive medlemmer som kan jobbe systematisk med å bekjempe all rasisme i samfunnet.

Jeg vil bli aktiv!

Jeg vil bli medlem!

Navn: _____

Adresse: _____

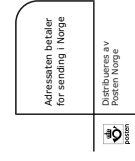
Postnr. / Sted: _____

Telefon: _____

Du kan også bli medlem på: www.sos-rasisme.no/blimedlem

SOS Rasisme
Svarsending 7961
0097 Oslo

Aktivistbutikk!

- På sos-rasisme.no/materiell finner du nå et rikt utvalg av materiell og effekter for aktivister.
- Lokallag i SOS Rasisme får 40% rabatt på materiell!

Av utvalget kan vi nevne:

- Vervebøsser
- Vervebrett
- Megafon
- Bannerstoff
- Flagg

På ressursidene våre for lokallag finner du også en rekke maler for nedlasting.

I tillegg til har vi alltid håndfakler på lager – disse bestilles på sos-rasisme.no/fakler

Antirasisten

SOS Rasismes medlemsavis

Blag 11/4 – 2008

ISSN:

1501-6048

e-post:

[antirasisten@](mailto:antirasisten@sos-rasisme.no)

sos-rasisme.no

g/f/c:

7874.05.34725

Økonomiutvalget OU

pb 297

5501 Haugesund

e-post: _____

ou@sos-rasisme.no

tlf: _____ 52 71 21 75

faks: _____ 52 71 21 62

Ansvarlig redaktør:

Trond Thorbjørnsen

Redaktør:

Ola Melbye Pettersen

Redaksjonsjef:

Jan Erik Skrettsberg

Redaksjonssekretær:

Mari Stine Johansen

Vi husker Krystallnatta

Aldri mer nazisme

Antirasisten Krystallnatta
SOS Rasisme i Norge nr 4b – 2008 gratis

SOS
RASISME

Antirasisten

Gis ut av SOS Rasisme i Norge

70 år siden 1938 – markér Krystallnatta!

Antirasister i alle aldre bør være med og markere Krystallnatta, ikke minst i år når det er 70 år siden denne grusomme dagen. Det er viktig å markere Krystallnatta – det er og blir viktig å minne folk om historien for å unngå at det samme kan skje igjen.

Gjennom en verdig og flott markering av Krystallnatta som trekker mange mennesker, viser man også at « Vi er mange, vi er sterke!». Dette er viktig i kampen mot rasisme og nazisme.

I Norge er Krystallnatta den tredje største faste politiske markeringsdagen, etter 1. mai og 8. mars. Det er i all hovedsak SOS Rasismes lokallag som er initiativtakere til markeringen, og som oftest er det også lagene som gjennomfører markeringene. Gjennom markeringene får mange mennesker muligheten til å vise at de er motstandere av så vel rasisme som nazisme.

Krystallnatta er som man kan lese på disse sidene en viktig historisk markeringsdag. Den symboliserer starten på historiens største rasistiske folkemord. Men dette er også en dag da det er viktig å trekke historiske paralleller fram til rasismen i dagens samfunn. For rasisme er ikke noe som plutselig eksploderer i nazisme og holocaust, det er fordommer og holdninger som får utvikle seg over lang tid.

I dag ser vi at jøder på nytt blir angrepet i flere land. Muslimer i vesten blir diskriminert ut ifra samme tankegang: Rasismen prøver å tillegge folkegrupper kollektiv skyld for problemer i samfunnet.

Spørsmålet om hvordan flykninger behandles i dagens Europa er også et aktuelt tema på denne dagen. Under 2. verdenskrig flyktet tusenvis fra krig og nazistenes forfølgelse, de søkte og fikk beskyttelse i vennligsinnele land. Men helt fram til 2. verdenskrig ble jøder nektet beskyttelse i de samme landene fordi de var jøder. I dagens Europa nektes flykninger som rømmer fra land med mer krig enn det vi hadde i Norge i 1940. De fleste nektes allikevel beskyttelse, fordi de er «ikke-vestlige».

9. november må alle som er mot rasisme stå side ved side for å minnes historien og kjenpe videre mot dagens rasisme. Bare sånn kan vi forsikre oss om at vi aldri får et nytt Holocaust!

Sjekk ut www.krystallnatta.no for å finne din nærmeste markering. Et der ikke en markering der du bor? Ta kontakt med et av våre kontorer og få hjelp til å lage en selv!

9. november 1938, Krystallnatta, var starten på den systematiske utryddingen av jødene i Hitlers Tyskland. Etter flere år med systematisk hatpropaganda og overgrep, kulminerte det hele i et scenario av vold og terror. Synagoger ble påtent, jøder ble lemlestet og drept, og deres butikker ble ramponert. Tilbake lå gater fulle av knust glass fra butikkvinduene. Krystallnatta var et faktum. Startskuddet var gått for det som skulle koste om lag seks millioner jøder livet.

I dag er det viktigere enn noen gang å minnes Krystallnatta. Den generasjonen som opplevde nazismens grusomheter er av naturlige årsaker i ferd med å forsvinne. Dette skjer samtidig som historiske revisjonister gir ut propagandamateriell som enten bagatelliserer jødetryddelsen, eller som benekter at den overhodet fant sted. Små nazigrupper dukker med jevne mellomrom opp mange steder i Norge, og et av de største partiene i landet hevdar at «et samfunn uten etniske minoriteter er et harmonisk samfunn». I tillegg fører norske myndigheter en utestengingspolitikk overfor mennesker på flukt som er så protestk at man må tilbake til 30-tallet for å finne noe lignende.

Alt dette vinner om at folk er i ferd med å glemme de historiske erfaringene av hva den rasistiske ideologien fører til. Vi må aldri glemme Krystallnatta! Den som ikke lærer av historien må gjenoppleve den på ny, og det er derfor SOS Rasisme har gjort Krystallnatta til sin viktigste markeringsdag. Over hele landet markeres 9. november hvert eneste år med forskjellige arrangementer. Konserter, fakkeltog, åpne møter, stands, debatter, kulturkvelder, filmfremvisning, og mye annet er blant de formene som velges når antirasister arrangerer Krystallhattamarkeringer. Noen steder står SOS Rasisme alene bak arrangementet, andre steder samarbeider man med andre.

Veien fram til Krystallnatta

Etter Hitlers maktovertagelse i Tyskland i 1933 begynte den nazistiske terroren. I starten var denne terroren ikke spesielt rettet mot jøder, men mot alle gruppene i samfunnet som nazistene så på som fiender. I starten var nazistene spesielt interessert i å bli kvitt politiske motstandere, som for eksempel kommunister, sosialister og fagforeningsfolk. Mange av de som kunne ha beklempet nazismen gjennom politikk satt derfor i konsentrasjonsleirer allerede på midten av 30-tallet

Den paramilitære organisasjonen SA (Sturm-Abteilung), som var en del av nazipartiet og som stort sett bestod av pøbler, voldsmenn og krigsveteraner, tok hånd om terroren i gatene. SA sørget for å banke opp såkalle «fiender av nazismen», knuse ruter i butikker, og sørge for at næringsdrivende konstant ble terrorisert med ran.

På grunn av terroren flyktet 37.000 jøder fra Tyskland allerede i 1933.

I perioden fram til Krystallnatta, altså fra 1933 og fram til 9. november 1938, fremstod de

fysiske angrepene på jøder som uorganiserte. Det som virkelig rammet den jødiske befolkningen i denne perioden var lovene som ble innført i Tyskland. Blant annet kunne ikke jøder jobbe i staten, jødiske butikker, leger og advokater ble boikottet av «gode tyskere», og en del forretninger ble overtatt av «arriere» som kunne gjøre dette med loven i hånd. Videre kunne jøder bare handle i jødiske butikker, jødiske barn måtte gå på bestemte «jødeskoler», og i tillegg kom Nürnberg-lovene i 1935.

Nazistenes utryddelse av personer med «dårlig gener» ble også jøder, sigøynere og homofile kunne taes uten det tyske statsborgerskapet. Videre bestemte disse lovene at personer som hadde «jødisk blod» ikke kunne gifte seg med personer som hadde «tysk eller beslektet blod». Brudt på disse lovene medførte alvorlige straffer.

I årene mellom nazistenes maktovertagelse og Krystallnatta hadde nazistene kvittet seg med de fleste politiske fiendene i landet. I tillegg hadde «rensingen» av Tyskland begynt, om enn i det stille. Fysisk og psykisk handikappede, psykisk syke og andre grupper som allerede var «usynlige» i samfunnet ble i «raserensens navn» utryddet i stor skala.

For å legitimere denne politikken, og for å indoktrinere barn i nazistisk tankeemåte, ble lærebøkene ofte brukt. Et eksempel er hentet fra en lærebok i matematikk: «Der koster én million Reichsmark å bygge et sinnssykehus.

Tallene taler for seg selv: I løpet av 24 timer ble 7 000 jødiske butikker angrepet, 200 synagoger brent og ødelagt, 91 jøder drept og over 30 000 jøder arrestert og deportert. Mange av jødene som ble arrestert i løpet av Krystallnatta ble drept i løpet to måneder.

Krystallnatta er vanligvis sett på den symboliske starten for Holocaust, utryddelsen av seks millioner jøder. I tillegg til disse jødene kommer et anslag på ca. 5,5 millioner «fiender av den tyske stat», som også ble utryddet i årene fram til 1945.

Etter 9. november - Holocaust

Da britiske soldater rykket inn i den tyske konsentrasjonsleiren Bergen-Belsen 15. april 1945 ble de møtt av et forferdelig syn. De fant 15 000 døde fanger, og ytterligere 10 000 fanger døde i løpet av kort tid etter befrielsen. Døde fanger lå stablet i hauger, eller lå og råtnet i åpne massegraver.

Lignende – og verre – syn møtte de allierte soldatene over hele det naziokkuperte Europa, i leirer som Dachau, Auschwitz, Birkenau og Treblinka. Fanger som hadde overlevd kunne fortelle om handlinger så bestialske at de ikke var til å tro. I løpet av årene fra 1933 til 1945, de årene som nazistene styrte Tyskland, hadde nærmere 6 millioner jøder blitt drept i leire rundt om i Europa, sammen med 5,5 millioner politisk aktive, kriminelle, assiale, handikappede, Jehovas vitner, homofile og romanifolk. Dette er den utryddelsen som senere har fått navnet Holocaust.

Terroren startet i Berlin 9. november 1938, organisert uoffisielt av SA-stormtroppene. Hitler kommenterte aldri offentlig forfølgelsen denne kvelden, men han var sannsynligvis den som internt i nazipartiet ga beskjed om at terroren skulle finne sted. Utad var det propagandaminister Gobbels som ga ordre om at volden skulle begynne.

Synagoger ble satt i brann. Jødiske butikker fikk vinduene knust over hele landet, og det er dette som ga natten navnet sitt, Krystallnatta. Grunnen var nemlig at alt glasset som fløt i gatene dagen etterpå skinte som krystall. Mange jøder ble også fysisk angrepet, og over hele landet ble det i jødiske nabolag tent bokbål, hvor jødiske religiøse bøker ble brent etter at de var stjålet fra synagoger og private hjem.

I årene fra 1938 til 1942 bar ikke utryddelsene preg av den maskinmessige utførelsen som preget Holocaust i årene fra 1942 og fram til slutten på andre verdenskrig. Fra

• Trusselbrev

Finansbyråd i Bergen Christine B. Meyer (H) og bystyreprerentant Abdelmajid Jerad (Ap) mottok trusselbrev etter et intervju om rasisme og integrering, meldte Bergens Tidene 26. september. «Forlat Norge frivillig» sto det i brevet Abdelmajid Jerad fikk tilsendt. Brevet var signert med «Norsk Front», en gammel nazistisk gruppe som var aktiv på 1970-tallet.

• Rasistisk hærverk i Alta

En utenlandsk mann som har vært bosatt i Alta i fem år oppdaget søndag 12. oktober at noen hadde skrevet «neger» over hele venstre side på bilen hans, melder Allaposten. – Jeg er blitt redd. Ikke for meg selv, men for dem. Dette må dreie seg om en person som er gal, og hvem vet hva en slik person kan finne på neste gang, uttalte han etter hendelsen. Saken har blitt anmeldt til politiet.

• Akademisk asyl

Nettverket SAR (Scholars At Risk) kjemper for akademisk frihet ved å gi akademiske flyktninger midlertidige ansettelser hos vertsinstitusjoner tilknyttet nettverket. Ved å ansette disse asylsøkerne gir vertsinstitusjonene akademisk asyl. SAR har 167 medlemsinstitusjoner, men dessverre er det få som slipper gjennom nøkkelhullet og får akademisk asyl. På verdensbasis i perioden 2000 til 2008 har 1500 forskere søkt om politisk asyl hos SAR, bare 105 av disse har fått ansettelse hos vertsinstitusjoner. Universitetet i Oslo (UiO) er med i denne avtalen, men i løpet av samme periode har bare to asylsøkende forskere fått asyl hos UiO. De har ikke gitt en eneste asylsøkende forsker gjennom SAR opphold siden 2004, samtidig profilerer universitetet fortsatt seg som et tilfluktssted for akademikere som er forfulgt eller sensurert i sitt hjemland. Til sitt forsvar uttaler en talsperson for UiO dette: –Vi får henvendelser fra SAR av og til, men behovet til akademikeren som trenger hjelp må passe overens med tilbudet universitetet kan gi. Det er ganske mye som skal klaffe, sier UiOs kontaktperson for nettverket Marit Egner.

Seriemester Ola Kamara: – Utenlandske stjerner motvirker rasisme

AntirasisteN har tatt en prat med Ola Kamara (19), som spiller for seriemester Stabæk i Tippeligaen. Han har bakgrunn fra Sierra Leone, men har bodd i Norge hele livet.

Av JAN ERIK SKRETTEBERG
OG RONNY OUGENDAL VUCETIC

Ola, finnes det rasisme i norsk toppfotball i dag?

– Det er et vanskelig spørsmål å svare på. Rasismen kommer ikke så klart til uttrykk som tidligere, men man har eksempler på rasistisk hets på banen. Blant spillerne er det generelt en god stemning, mange kjenner hverandre fra tidligere klubber og felles treningsopphold, men dessverre ser vi tendenser til rasistiske holdninger blant enkelte fotballsupportere.

Hvordan reagerte dere i Stabæk på episoden mellom Roman Kienast (HamKam) og deres egen Daniel Nannskog da Nannskog beskyldte Kienast for rasisme høsten 2006?

– Alle spillerne tok umiddelbart avstand fra den episoden, og vi gleder oss over at både Roman Kienast og HamKam unnskyldte seg for episoden etterpå.

Vet du om spillere som er utsatt for rasistisk hets?

– Det har ikke vært noen spesielle saker, nei. Siden de fleste lagene i norsk toppfotball har spillere med utenlandsk bakgrunn, så er man blitt vant med å ha spillere med ikke-norsk bakgrunn på banen. Heller er det stereotyper som blir trukket fram, ofte med en humoristisk undertone. Imidlertid har nok mange fotballspillere blitt

utsatt for rasisme i samfunnet ellers. Selv har jeg blitt utsatt for episoder med rasistiske undertoner når jeg for eksempel har vært på byen med kamerater av meg.

Er det forskjell på rasisme i norsk toppfotball og nedover i divisjonene?

– I Oslo og på østlandsområdet er det blitt veldig vanlig med folk med ulik bakgrunn på banen. Derfor har jeg ikke merka noe til dette personlig.

Hva med på aldersbestemt nivå?

– Selv har jeg opplevd kun én episode da jeg spilte på guttelaget til Frigg. Jeg sa i fra til dommeren at jeg ble utsatt for rasistiske tilrop fra en motspiller, men endte selv opp med å bli utvist da jeg sa i fra om dette.

Hva gjør klubbene for å motvirke rasisme? Er det noen klubber som har et dårligere rykte enn andre?

– Alle tippeligaklubbene er medlem av MOT¹. Vår keeper, landslagets Jon Knudsen, arbeider mye med dette,

og vi driver fotballskoler for unge spillere hvor vi snakker om MOT og hva de står for. Når barna blir oppmerksom på dette, er det lettere å unngå rasistiske holdninger senere.

Synes du det gjøres nok for å motvirke rasistiske holdninger i norsk fotball?

– Det virker jo som om det allerede har blitt gjort godt arbeid på dette området, siden det finnes svært lite rasisme i norsk toppfotball. Jeg tror MOT er en organisasjon som har hjulpet mye med å snu de fordommene som har eksistert. Man ser også i internasjonal toppfotball at slikt målbevisst arbeid har båret resultater. Fotballspillere er forbilder for mange, og det er verdifullt at de aller fleste toppspillere har tatt et klart standpunkt mot rasisme.

Hva gjør en i supporterklubbene i arbeidet mot rasisme?

– Bare det at det finnes store stjerner som har ikke-norsk bakgrunn hjelper veldig for å motvirke rasistiske holdninger i norsk fotball. Men for å unngå rasisme i framtida er det fortsatt nødvendig med bevisstgjøring rundt dette spørsmålet, selv om det kanskje ikke er et markant problem akkurat i dag.

¹ En ideell stiftelse som ble stifta av Johann Olav Koss og Atle Vårvik i 1997 etter en idé som slo rot under OL på Lillehammer i 1994. Stiftelsen arbeider for å skape «varmere og tryggere oppvekstmiljø gjennom å styrke menneskers mot til å ta vare på seg selv og hverandre».

Rasisme i norsk toppfotball – viktige hendelser

1967: Antonio Delgado, oppvokst i den daværende portugisiske kolonien Kapp Verde, blir den første mørkhudede spilleren i norsk toppserie da han spiller sin første av i alt fem kamper for Strømsgodset.

1976: Litt lenger nord i Buskerud ankom gambiske Sahiou Sarr Mjøndalen. Han ble matchvinner i sin første kamp og kjent som

«Mjøndalens sorte perle», men ble ofte utsatt for rasistisk hets fra tribunen i løpet av sine fire sesonger i norsk toppfotball.

1988: Caleb Francis, oppvokst på Lillehammer men født på Mauritius, må byttes ut av treneren da laget hans, Kongsvinger, møtte Vålerengen borte på Bislett stadion i fjerde runde. Da Francis gikk av banen, haglet det med

bananer og andre typer frukt mot benken. Hjemmelaget ble bøtelagt for episoden av Norges fotballforbund. Men episoden kom til å fungere som en døråpner for antirasistisk bevissthet i norsk idrett.

2000: Norske idrettsutøveres sentralorganisasjon (NISO) setter sammen med Norsk Folkehjelp i gang prosjektet «Gi rasisme

rødt kort» for å sette fokus på holdningsskapende arbeid i fotball, håndball og ishockey. Prosjektet er inspirert av liknende kampanjer i England, hvor rasisme har vært et større problem enn i Norge.

2004: Brann-supportere tok tak i, spyttet på og ytra rasistiske tilrop mot Sogndalbacken Robbie Russell hjemme på Brann stadion. Russell gikk etter kampen ut i

media og fortalte at han visste om flere som hadde blitt utsatt for liknende hendelser i norsk fotball.

2006: HamKams østerrikske spiss, Roman Kienast, blir ilagt tre kamper karantene av fotballforbundet for å ha kommet med rasistiske ytringer til Stabæks fargede spiss Daniel Nannskog.

Foto: «Color Line», Flickr

Ålesund

Gjennom tre år har det eksistert et lokallag i Ålesund. De har samarbeidet mye med nærliggende lokallag og fremtiden ser lys ut.

Av SILJE FOLKESTAD DAHL

Høsten 2005 ble Ålesund SOS Rasisme opprettet av Silje Herø Frantzvåg og Silje Folkestad Dahl, begge 15 år. Da var det Silje F. som ble valgt som leder og Silje D. ble valgt til å være kasserer. Etterhvert ble Jenny Nikoline Dahl Ekornesvåg valgt som sekretær.

Aktivitetsnivået har vært bra, men de siste årene har det vært litt vanskelig å få med flere aktive. Noen av de som var aktive fra begynnelsen av, har flyttet bort for å gå på skole, og det var også noen som dessverre ikke hadde tid lenger.

Vellykket Krystallnatta-markering

I 2006 markerte lokallaget i Ålesund Krystallnatta sammen med Sula SOS Rasisme. Sondre Sæbjørnsen fra SOS Rasismes lokallag i Sula holdt appell om Krystallnatta og hva som skjedde den 9. november 1938 og status for nazismen i dag.

I forkant av markeringen hang aktivistene opp plakater, delte ut løpesedler rundt i byen og satte inn annonse i avisen for å skaffe oppmerksomhet rund arrangementet og for å få folk til å komme den 9. november. Det ble også sendt inn søknader til politi, brannvesen og kommune i forkant av arrangementet for at alt skulle skje på lovlig vis.

Under selve markeringen samarbeidet lokallaget med både politi, brannvesen og kommune, i tillegg til Sula SOS Rasisme. Politiet stilte også opp med to uniformerte

politimenn som passet på at arrangementet foregikk på en fredelig måte.

De som deltok på markeringen var folk i alle aldre som ønsket å minnes ofrene etter Krystallnatta og Holocaust. Gruppen med mennesker gikk i fakkeltog som startet i sentrum. Derfra fortsatte toget en runde i byen før de endte opp på Rådhusplassen. Der solgte Ålesund SOS Rasisme og Sula SOS Rasisme kioskvarer og kaffe og te for å holde varmen. Faklene som ble solgt av Ålesund SOS Rasisme før toget startet, hjalp naturligvis også på varmen.

Verving på festivaler

Ålesund lokallag har hatt en del verveaksjoner alene, men de har også samarbeidet med Sula SOS Rasisme slik at også de har hatt muligheten til å verve i Ålesund by. Det er mye koseligere å være flere som verver sammen!

De har også hatt verveaksjoner på Båtfestivalen og på Matfestivalen. På «Bondens marked» fikk lokallaget ha stand med salg av vafler, kaker, boller, brus og saft hvor det også foregikk verving av folk. Lokallaget mener at det er enklere å ha verveaksjoner når det allerede skjer ting i Ålesund, som eksempelvis Båtfestivalen og Matfestivalen.

Medlemsoversikt

Medlemsveksten i Ålesund har stort sett vært oppadgående med et høydepunkt i 2005. Her er oversikten:

31.12.2003 – 173 medlemmer
 31.12.2004 – 218 medlemmer
 31.12.2005 – 371 medlemmer
 31.12.2006 – 284 medlemmer
 31.12.2007 – 343 medlemmer

Flere aktivister søkes!

Ålesund SOS Rasisme ønsker seg flere aktivister i lokallaget. Mange av de som var aktive før har flyttet fra byen, derfor er det nå kun en liten kjerne igjen. Det blir avholdt møter i lokallaget, men de har foreløpig ikke faste møtetider.

Konferanser og demonstrasjon i Sverige

Planene fremover for lokallaget er å være med på lokallagskonferanser, noe som har vært en fast tradisjon for lokallaget siden konferansen i Bergen høsten 2005, delta på landsmøter og på regionskonferanser. I tillegg planlegger Ålesund SOS Rasisme å være med til Stockholm i desember for å demonstrere mot nazistenes årlige marsj i Salem, like utenfor den svenske hovedstaden.

Foto: Frode Inge Helland

Intervju med styremedlemmer i Ålesund SOS Rasisme

Silje Folkestad Dahl (18)

– Hvilken stilling har du i styret?

– Jeg er leder.

– Hvorfor ble du med i SOS Rasisme?

– Jeg ble med i SOS Rasisme fordi jeg har flere venner med forskjellig etnisk bakgrunn og syns at mange av dem ofte ble behandlet dårlig både på skole og privat.

– Gjennom å være med i en slik organisasjon ville jeg prøve å gjøre en forandring i dagens samfunn. Jeg brenner for kampen om at alle er like mye verdt og skal få lik behandling. Til slutt synes jeg også at SOS Rasisme er en kjempepositiv organisasjon som gjør et flott arbeid for min hjertesak og er glad for at vi har vokst oss så store.

– Har du en aktivitet du vil anbefale andre lag?

– En aktivitet jeg vil anbefale til andre lokallag å prøve er verving under festivaler, det gir større uttelling og er mye koseligere. Ellers vil jeg komme med gode ideer som man for eksempel kan bruke på Krystallnatta eller Bål for Benjamin, nemlig å låne kinoen og vise «Pianisten» eller «Schindlers liste». Å lage vafler eller kaker for salg gjør at man får større oppmerksomhet samtidig som man tjener litt til lokallaget.

Jenny Ekornåsvåg (18)

– Hvilken stilling har du i styret?

Jeg er sekretær

– Hvorfor ble du med i SOS Rasisme?

– Jeg ble med i SOS Rasisme fordi jeg syns rasisme og nazisme er noe som burde utryddes. Alle mennesker i verden er like på innsiden uansett hvilken hudfarge eller religion de har.

– Har du en aktivitet du vil anbefale andre lag?

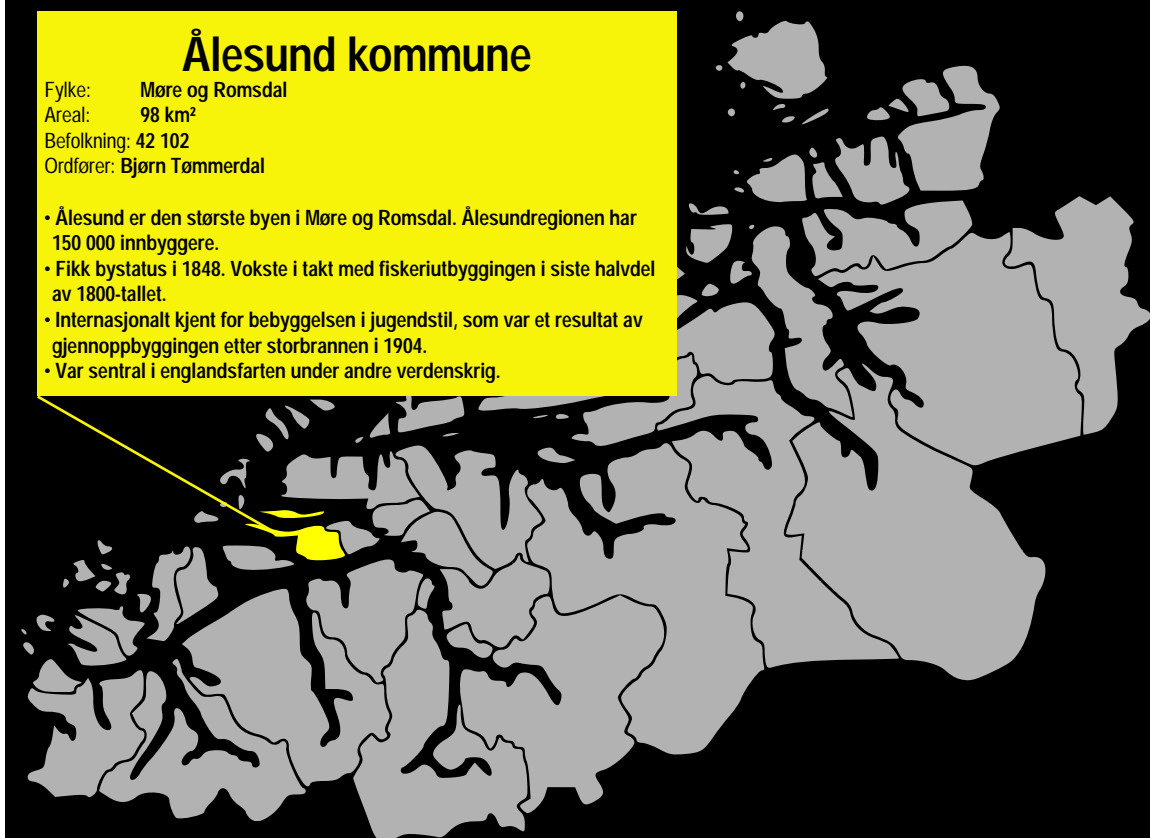
– Jeg var med på landsmøtet i 2005 og det syns jeg var veldig artig samtidig som jeg følte jeg bidro med noe viktig. Vi hadde det veldig gøy sammen og jeg ble kjent med mange nye mennesker. Også fakkeltog og slikt er koselig og bra, ihvertfall for en viktig ting som SOS rasisme. Da vekker man oppsikt og setter viktige hendelser i fokus.

Ålesund kommune

Fylke: Møre og Romsdal
Areal: 98 km²
Befolkning: 42 102
Ordfører: Bjørn Tømmerdal

- Ålesund er den største byen i Møre og Romsdal. Ålesundregionen har 150 000 innbyggere.
- Fikk bystatus i 1848. Vokste i takt med fiskeriutbyggingen i siste halvdel av 1800-tallet.
- Internasjonalt kjent for bebyggelsen i jugendstil, som var et resultat av gjenoppbyggingen etter storbrannen i 1904.
- Var sentral i englandsfarten under andre verdenskrig.

Dokumentasjonslag:

Er du glad i å lage film?

Skrive til lokalavisen?

Ta bilder?

Eller andre ting som har med dokumentasjon å gjøre?

Lyst å starte et dokumentasjonslag?

Ta kontakt:

Telefon: 23 35 32 00
Faks: 23 35 32 01

Brev:
SOS Rasisme
v/Iselin Knudsen Sæterdal
postboks 7073 St. Olavs pl, 0130 Oslo

E-post:
iselin.knudsen.saeterdal
@sos-rasisme.no

Start lokallag!

Kampen mot rasisme vinnes ikke gjennom nasjonale holdningskampanjer eller gjennom debatter på TV.

Den virkelige kampen foregår på lokalplan i samfunnet. Det er gjennom å reagere på rasisme rundt en der en jobber, der en bor og der en går på skole at en virkelig kan gjøre en innsats.

Vi har i dag over 200 lokallag over hele landet. Det er et mangfold av lag som jobber med alt fra å hjelpe konkrete flyktninger i deres asylsaker til lokallag som konsentrerer seg om gateteater.

Ta kontakt med oss – vi vil gjerne hjelpe deg i gang med et nytt lokallag. Send e-post til au@sos-rasisme.no

Afghansk og kurdisk musikk på Oslo World Music Festival

I november inntar artister fra hele verden Oslo World Music Festival.

Blant disse finner du Mahwash fra Afghanistan og Kardes Türküler fra Tyrkia. Det blir også gjensyn med Tumi & Volume fra Sør-Afrika som tidligere har spilt på 17. mai for alle.

KRISTIAN ULYSES ANDAUR

Det finnes én kvinne i Afghanistan som har fått ærestittelen Ustad (mester), nemlig Mahwash. For sitt lands innbyggere er hun en legende og det var kanskje derfor hun, utrolig nok, fikk en hedersbevisning som er forbeholdt menn. Dette førte selvsagt til stor diskusjon og Mahwash måtte flykte fra Afghanistan da Taliban bannlyste musikk, begynte å forfølge musikere og brenne musikkinstrumenter på begynnelsen av 90-tallet. Siden den gang har hun bodd i USA.

Etter dette har Mahwash gitt ut flere plater og hun vant i 2003 BBC World Music Award for beste asiatiske artist. Nå kommer Mahwash endelig til Oslo og 8. november blir det konsert på Kulturkirken Jakob.

Kardes Türküler

Tyrkia er i dag preget av store etniske, religiøse og språklige forskjeller, men én artist har gjort det mangfoldet til sitt hovedbudskap.

Kardes Türküler synger både tyrkiske, kurdiske, armenske og aserbajdsjanske folkesanger på originalspråket

Det er fascinerende å se hvordan de etniske musikkstilene og instrumentene blir smeltet til ett. Gjennom stor oppfinnsomhet og heftige rytmer gir Kardes Türküler et spark til dagens politiske situasjon i Tyrkia.

Kardes Türküler spiller på parkteatret torsdag 6. november.

Tumi & The Volume

Da SOS Rasisme hentet Tumi & The Volume til Norge i 2004 ble det en stor suksess. Flere konserter og workshoper ble toppet med en fantastisk konsert i Kubaparken på 17. mai for alle.

Det var 10 år siden apartheid ble opphevet og hva passet bedre enn et band fra Sør-Afrika med både svarte og hvite musikere?

Hvem kunne vel for en del år tilbake tro at en sør-afrikansk svart muslim skulle starte band med en hvit sør-afrikansk jøde og to karer fra Mosambik...

Siden bandet spilte på 17. mai for alle har de fått en stor tilhengerskare over hele verden, og nå får du altså muligheten til å se de igjen.

Tumi & The Volume spiller på Blå torsdag 6. november.

For de som liker hiphop bør en også sjekke ut DAM fra Palestina. De blir det lenge til du for muligheten til å se de igjen.

Mer informasjon om Oslo World Music Festival: www.osloworldmusicfestival.no

Film fra Sør

I overkant av 20 000 mennesker besøker hvert år Film fra Sør. Festivalen, som i år ble arrangert for 18. gang, viste frem hele 140 filmer fra Asia, Afrika og Latin-Amerika.

KRISTIAN ULYSES ANDAUR

Programmet på Film fra Sør er stort og omfattende og presenterer et mangfold av sjangere og uttrykk vi sjelden får oppleve på kinoene i Norge. Og det var slik det hele startet. I 1991 ønsket en gjeng idealistiske filmentusiaster å vise at én milliard mennesker i Asia, Afrika og Latin-Amerika umulig kunne ta feil. Til tross for stor og god filmproduksjon nådde så godt som ingen produksjoner frem til norske kinoer.

Og slik startet Film fra Sør. Etter noen år på Blindern flyttet festivalens tyngdepunkt seg til Klingenbergkjelleren i Oslo sentrum før ferden gikk videre til Soria Moria. Her holdt den til i flere år før den i 2003 fikk Vika kino som sitt nye hovedvisningssted. Veksten har gjort at festivalen i dag kan vise frem 140 filmer fra hele 50 land.

Årets festival

9. oktober ble Film fra Sør åpnet med filmen *Another Love Story* fra Brasil / Uruguay. Handlingen er lagt til favelaen i Rio de Janeiro, hvor to gjenger kjemper om makten.

Filmen er en moderne Romeo og Julie-historie og er regissert av Lucia Murat, en journalist og menneskerettighetsaktivist som selv skal være med på festivalen. Filmen var en av 11 brasilianske filmer som ble vist på årets festival som i de hele tatt har et sterkt fokus på latinamerikanske

filmer både fra Mexico, Argentina, Cuba, Chile, Guatemala, Panama og Uruguay.

Programansvarlig i Film fra Sør, Julia Ova, kan fortelle at latinamerikansk film har utviklet seg mye det siste tiåret og flere av de beste filmene nå kommer fra Latin-Amerika.

– Nå kommer den mest interessante filmen fra Latin-Amerika. Filmskaperne våger å være mer politiske, de viser engasjement for folks hverdag, og tar opp traumene nasjonene deres gikk gjennom på 70- og 80-tallet. Samtidig har filmindustrien i flere land fått bedre støtteordninger, forteller Ova i festivalbillaget.

Men i løpet av festivaldagene kunne en oppleve fra langt flere land og programmet inneholdt flere filmer fra blant annet Iran, Japan, Egypt, Jordan og mange flere.

Selv hadde jeg sett frem til Jerusalema fra Sør-Afrika. En film som kan sammenlignes med *City of God* og forteller en historie om hvordan en kan komme seg fra slummen til drømmen om et bedre liv i byene. Filmen er godt produsert og gjenspeiler apartheid, det gamle hvite styre, klasse og de grusomme forholdene flere har levd under i Sør-Afrika.

Store forventinger hadde jeg også til War Child (Uganda, Sudan, USA). Filmen har sitt utspring

i det borgerkrigsherjede Sudan hvor vi møter rapperen Emmanuel Jal. Jal kom tidlig bort fra sine foreldre og ble, som mange andre, barnesoldat for opprørshæren.

Han flyttet etter hvert til Storbritannia og bruker nå musikken for å formidle sin historie. Denne personlige fortellingen viser utfordringene landet står ovenfor både politisk og økonomisk og spesielt sterkt er det å se Jals reise tilbake til familien for første gang siden han flyktet.

Musikkdokumentaren War Child vant i år også Film fra Sørs nye dokumentarpris, Dok:Sør.

Avslutningen

Festival ble i år avsluttet med filmen *Ashes of Time*, en film flere har ventet på. Filmen er inspirert av Louis Chas roman *The Eagle Shooting Heroes* fra 1993 og er en godt nyversjon av Wong Kar-Wais kultklassiker fra 1994.

I løpet av de siste årene har filmen sirkulert verden over med kopier av ymse kvalitet og det var gledelig at filmen endelig blir tilgjengelig i god kvalitet. Filmen, som vant Juryprisen på filmfestivalen i Venezia i 1994, handlet om en sverdtkjemper i ørkenen, som dreper på bestilling.

På avslutningsseremonien ble også Film fra Sørs hovedpris, Sølvspeilet, avslørt. Den gikk til Hana Makhmalbaf for sin film *Buddha Collapsed Out of Shame*.

En verdig vinner.

Med dette var årets festival over og ti dager med hele 330 visninger var gjennomført. Og ble det en suksess? Jeg vil så absolutt si det. Film fra Sør gir et innblikk i en filmindustri de fleste av oss ser lite til.

Man kan gjennom en film bli bedre kjent med et lands kultur, levemåte og innbyggere. Slik kan Film fra Sør være med på å øke toleransen og forståelsen mellom mennesker i Norge.

Fakta om Film fra Sør

- Startet opp i 1991 på Blindern i 1991 av idealistiske filmentusiaster.
- Presenterer filmer og filmskaperne fra Asia, Afrika og Latin-Amerika
- Hvert år viser Film fra Sør omlag 140 spillefilmer, dokumentarer og kortfilmer fordelt på ti festivaldager og 330 visninger. Festivalen er dermed den største i sitt slag i Europa.
- Deler ut Sølvspeilet som er Film fra Sør egen pris. Prispengene på kr. 100.000 går til norsk import av filmer.

Kilder: www.filmfrasor.no, festivalavisa

Matspalten Gane

Fakta om Pot-au-feu

Høsten har for alvor slått inn og dagene blir stadig kaldere og mørkere. Hva passer da bedre på menyen enn en varm og god suppe. Pot-au-feu er egentlig en fransk utgave av «fersk suppe». Men som mye annen fransk mat smaker denne suppen litt mer enn det vi vanligvis får på bordet i Norge.

Suppa finnes i ulike varianter over hele verden og ønsker du å eksperimentere er det bare å endre oppskriften slik du selv vil ha den. Det finnes ingen faste regler for denne herlige retten!

Pot-au-feu blir av mange omtalt som Frankrikes nasjonalsuppe. Den blir her servert som hovedrett, hvor kjøtt og grønnsaker blir servert på fat med god kraft ved siden av. Suppa blir gjerne servert med løf, krutonger, sylteagurker og syltet søvløk.

Dette er en rett som virkelig varmer i kropp og sjel.

Du trenger til 4 – 5 porsjoner:

- 1 kg grytekjøtt av storfe med ben uten overflødig fett
- Salt
- 10 – 15 hele pepperkorn
- 1 krydderbukett (timian, rosmarin, oregano eller lignende)
- Et par nelliker
- 1 stor løk
- 2 laurbærblad
- 1 halv kålrabi (evt. persillerøtter)
- 4-5 margbein eller oksehale i biter (kan droppes)
- 8 hele hvitløkfedd
- 5 gulrøtter
- 3 stilker stangselleri
- 1 purre
- 600 g poteter i mindre biter
- 3 ss finhakket frisk persille til pynt

Slik gjør du:

Kok opp vann med kjøtt, margen, pepper og alt krydderet. Ta vekk alt skum som legger seg overst. La dette trekke i 20 min. Imens hakker du grønnsakene i den fasongen du selv ønsker.

Legg deretter alle grønnsakene oppi gryta (utenom potetene) og la suppa trekke videre under lokk i ca. 1,5 time - gjerne lenger. Til slutt legger du i potetene og koker videre i 20 min. La gjerne suppa stå litt uten varme så den ikke er for varm når du serverer den.

Server gjerne kjøttet for seg selv på et fat med suppa ved siden av. Husk å drysse over rikelig med persille. Og som alle andre gode supper smaker denne like bra dagen etter!

For vegetarianere

God suppe kan selvsagt serveres uten kjøtt!

Erstatt kjøttet med litt kål, gode bønner, litt ris eller pasta så har du flere nye varianter. Hvis du spiser egg kan lage melboller som kan trekke med de siste minuttene. For å få litt ekstra smak kan du tilsette noen terninger med grønnsaksbuljong.

Uansett er det kun fantasien som setter begrensningene!

Til slutt vil jeg oppfordre alle til å spise mye grønnsaker om høsten, det er da de smaker best!

God appetitt!

Kristian Ulyses Andaur

Lokallagskonferansen i Drammen

Øverst til venstre: Varaordføreren stilte opp og ønsket oss velkommen til Drammen – den nest mest innvandrerrike byen i Norge.

Øverst i midten: Denne gangen ble den tradisjonelle «røde strømper»-velkomstleken holdt i skatehallen der de sosiale aktivitetene var samlet

Nederst til venstre: Ess I Ermet underholdt i skatehallen lørdag kveld etter middag.

Til høyre: Per Fugelli holdt en meget god tale med tittelen «Rasisme som helselyv». Hele talen kan leses her: www.sos-rasisme.no/Sentralt/view/12154

Helga 5. – 7. september ble SOS Rasismes lokallagskonferanse arrangert. Konferansen fant sted på Arbeidsinstituttet i Drammen og hovedtemaet var «Sterk organisasjon».

Av MARI STINE JOHANSEN

Til høstens konferanse var vi så heldige å få professor i sosialmedisin Per Fugelli til å holde en inspirerende appell for alle deltakerne. Fugelli er for mange kjent som en som er

opptatt av menneskeverd og en klar antirasist.

Les hele appellen her: <http://www.sos-rasisme.no/Sentralt/view/12154>

Lokallaget var vertskap

Konferansens vertslag denne gangen var Drammen SOS Rasisme, som i det siste har økt veldig i både antall medlemmer og aktivitet. Lokallaget sørget blant annet for en flott konsert på lørdagskvelden inne i en skatehall i nabobygget til skolen hvor konferansen holdt sted.

Vellykket helg

Under lørdagens «Aksjon på byen» ble det vervet flere hundre nye medlemmer til lokallaget, noe som forhåpentligvis også skaffer flere aktive sjeler til organisasjonen. Ellers besto helgen av mye sosialt, gruppearbeid, regionssamlinger og god mat laget av «Kjernegruppa» på kjøkkenet.

AntirasisteN håper å se alle igjen på neste konferanse som vil finne sted i Lillehammer, 6. til 8. februar 2009.

Sikre deg plass på LLK Lillehammer – meld deg på i dag:

www.sos-rasisme.no/llk

Høyreekstemismen på nett vokser!

Etter å ha kommet over innlegget «Mer høyreekstremisme på nettet» i Aftenposten, kunne jeg ikke la være å komme med min personlige erfaring. En erfaring som jeg mener bør komme ut til folket.

I veldig ung alder entret jeg en verden. En verden som det skulle vise seg å være vanskelig å komme seg ut av, og – ikke minst – vanskelig å forstå seg på. Jeg husker den første nettdebatten jeg kom over – den handlet om muslimer og islam. Det i seg selv var det ikke noe galt med, det som var urovekkende for meg var alle skjellsordene og de ekstreme holdningene som folk presterte å lire av seg. I anonymitetens navn. Jeg kan med hånden på hjertet si at jeg ble redd.

Jeg vet ikke hva som fikk meg til å interessere meg for disse debattene som foregikk om «oss». Jeg hadde egentlig aldri brydd meg om hvem som var hvem og hva som var hva. Jeg var en nordmann i Norge. Det var etter at jeg ble en ivrig leser av debatter at jeg ble mer obs på at det fantes mennesker der ute som satte et klart skille mellom OSS og DEM. «Var bussjåføren en slik mann?», «Ville naboen mitt eget beste?». Jeg begynte å stille meg selv rare spørsmål. Hvis det var folk der ute som engasjerte seg i debatten og viste sine mer negative sider når det kom til muslimtemaet, da måtte det helt sikkert finnes slike mennesker rundt meg i hverdagen. I en alder av fjorten år var det slitsomt å sile ut de menneskene man trodde var imot eller for deg. Og dette kunne kanskje avgjøres av et lite smil.

Muslimsnakket omhandlet meg, og jeg visste iallefall en ting – jeg så på det som en del av min oppgave å opplyse folk om den virkelige islam. MIN islam. Slik jeg selv opplevde det å være en kvinne, i religionens navn. Slik mitt miljø, og andre miljø jeg var bekjent med, praktiserte sin religion. Vi var egentlig helt vanlige mennesker. Det viste seg at det var veldig liten interesse for å høre min stemme.

Jeg har fra tidlig av vært glad i å skrive, dette kombinert med «kunnskap er makt»-prinsippet ville jeg ta verden med storm. Da jeg gikk inn i nettdebatten ble jeg rett og slett skremt av hvilke holdninger som var utbredt, og som fortsatte å utbre seg, blant det norske folk. Det var paradoksalt nok da jeg bestemte meg for å være aktiv i debatten at jeg regelrett følte meg som et mindreverdige individ uten egne meninger, og uten et eget ansikt. I en periode tok jeg all skittkastingen veldig personlig. Jeg kunne umulig være så ille som jeg hadde blitt framstilt som? En kvinne som var blitt formet av hennes familie og slektninger. En kvinne som var «mannens eiendom» til hun døde. En kvinne som skulle rette seg etter autoriteter og makt. Hele undetrykkingsbildet tok en helt annen vending for meg.

Jeg ble ikke undertrykket av «mine egne», men av selve debatten og debattantene. Når jeg ser tilbake på det nå – flere år etter, er det ikke rart at jeg til tider tok skittkastingen personlig. Jeg begynte å tro at det var noe galt med meg og mitt, og det gjorde det vel ikke bedre at jeg var midt i tenårene med flere andre problemer å stri med. Var jeg en undertrykket kvinne uten å vite det? Var jeg et offer for min fars kontroll, som egentlig ikke fantes? Var jeg kun en dukke i autoritetens store hånd? Var det virkelig noe galt med meg?

Jeg mener nå at det kun var samfunnet rundt meg det var noe galt med. Jeg var en tilsidesatt person. Min mening hadde null verdi. Jeg var for «vanlig» for den jevne nordmann. Levde et helt normalt tenåringsliv gjorde jeg óg. Et liv som var totalt uinteressant å få med seg i en hel suppe av generalisering.

Det er ingen tvil om at høyreekstremismen har vokst i debatter, selv nå, flere år etter mitt inntog. Mye av grunnen til dens hurtige utvikling, mener jeg, er den stadige anonymiseringen. Jeg må si meg enig med Dagfinn Nordbø når han i sin kronikk «Lenge leve debatten» skriver ; «Hadde medi-

ene innført krav om fullt og verifisert navn i debattinnlegg, hadde man fått et helt annet debattklima.....»

Man hadde fått et helt annet debattklima, med en helt annen hensikt og intensjon. Jeg savner en konstruktiv debatt, der vi holder en høflig og respektert tone overfor hverandre. En debatt hvor vi tenker på ethvert samfunnsproblem som en utfordring som kan etterfølges av en løsning, framfor hele tiden å stemple og sette mennesker i bås. Det finnes forskjell på ulike debatter. Noen debatter krever mer restriksjoner enn andre. Vi har sett eksempler på at innvandrings-, islam- og religionsdebatter kan ha en tendens til å fyres opp av ivrige debattanter som sitter bak en skjerm slenger dritt om hverandre. Jeg har sett at debatter om innvandring, islam og muslimer som foregår under dagbladets nettsider, flere ganger har måttet bli stengt på grunn av den utagerende og diskriminerende måten å servere sine meninger på. Jeg har sett debatter om helt uskyldige tema blitt vridd om til å handle om at muslimer snart skal ta over verden. Det må finnes grenser for hvordan man kan si sin mening – selv i ytringsfrihetens navn!

Prøver man å skape nyanserte bilder, og typen «flere sider av samme sak»-perspektiv, blir man kalt for sosialist og radikalist. Noen klarer til og med å slenge et «islamist»-stempel etter deg, noe jeg ved flere anledninger har opplevd, til tross for at jeg hverken bomber fly eller putter små kinaputter i naboens postkasse. Jeg er ikke Norges fiende, selv om noen automatisk setter meg inn under betegnelsen «farlig muslim». Jeg er kun en helt vanlig person som ønsker å leve fredelig, side om side, med andre nordmenn.

M.B.

Aktivistportrettet

1. Navn, alder, lokallag?

– Tina Cecilie Gjersvik Antonson, 16 år, leder av Midtbyen SOS Rasisme i Trondheim.

2. Hva gjør du om dagen?

– Jeg går andre året på allmennfag på videregående skole, med fordypning i samfunnsfag.

3. Hvor lenge har du vært aktiv i SOS Rasisme og hvordan ble du aktiv?

– Jeg har vært aktiv i cirka ett år. Jeg ble aktiv ved at kompisene min Kenneth, som er fylkesansvarlig for SOS Rasisme i Sør-Trøndelag, spurte om jeg ville bli medlem og om jeg ville bli aktiv. I fjor vinter startet jeg opp lokallaget Midtbyen SOS Rasisme.

4. Hvorfor er du aktiv i SOS Rasisme?

– Jeg er aktiv fordi jeg synes det er viktig å jobbe i kampen mot rasisme. Rasisme er et dagsaktuelt tema, noe jeg fikk øynene opp for da jeg gikk på en skole med mange innvandrere.

5. Hva gjør lokallaget ditt og hvilke planer har dere framover?

– Hovedfokuset vårt nå framover ligger på å få flere aktivister til lokallaget. I tillegg er vi i gang med en plakataksjon for mobilisering til en demonstrasjon mot rasistisk vold som lokallagene i Trondheim skal arrangere.

6. Hvis du skulle anbefale lokallagene en antirasistisk aktivitet, hva skulle det være?

– Jeg vil anbefale å arrangere antirasistisk filmkveld, der man inviterer til visning av film knyttet opp mot temaet rasisme/diskriminering. Her kan veldig mange filmer knyttes inn; alt fra «American History X» til «Harry Potter»-filmene. Denne aktiviteten knytter folk sammen og er både sosial og lærerik.

HISTORIEN

Dine aner er

Mysteriet
Universet
Havet

Oppreist på Jorden
i årmillioner

Vandrerse

Gift og skilt

Du har vært så sterk
Du har båret så mye

Og her kommer jeg
med hode til din skulder

Enda en byrde

Hva kan jeg si?
Hva kan jeg gjøre?

Jeg sier

- Jeg har også en skulder

Ola Bog

«Nokpunktet»
– Essays om helse og verdighet

Forfatter: Per Fugelli
Forlag: Universitetsforlaget
Sider: 196

• Nokpunktet er et kampskrift for det ufullkomne mennesket og det rause samfunnet. Boken handler om det å være glad i nok, det som ligger mellom ingenting og alt.

Bodø SOS Rasisme

Bodø SOS Rasisme er helt nyoppstartet og hadde nylig sitt første møte. Men at det er helt nytt stopper dem ikke i å arrangere Krystallnatta-markering 9. november. De er også på jakt etter flere aktivister. De skal også avholde et åpent møte i januar hvor alle er velkommen.

Kunstlaget av Trondheim SOS Rasisme:

Dette er også et nyopprettet lokallag i SOS Rasisme, men planene er mange og store. De har allerede startet et prosjekt om å henge opp kunst i Trondheim by med temaet «Krystallnatta». Det er planer om å sette opp en vegg i sentrum hvor folk kan få henge opp det de måtte ønske av tegninger, skriverier og dikt rundt temaet «rasisme». Det skal også bli hengt opp en slags postkasse hvor folk kan få putte i tegninger, brev eller dikt om rasisme de har opplevd selv.

SOS Rasisme selger håndfakler til gode priser!

sos-rasisme.no/fakler

Aktivistbutikk!

- På sos-rasisme.no/materiell finner du nå et rikt utvalg av materiell og effekter for aktivister.
- Lokallag i SOS Rasisme får 40% rabatt på materialet!

Av utvalget kan vi nevne:

- Vervebøsser
- Vervebrett
- Megafon
- Bannerstoff
- Flagg

På ressursidene våre for lokallag finner du også en rekke maler for nedlasting.

I tillegg til har vi alltid håndfakler på lager – disse bestilles på sos-rasisme.no/fakler

Bergen SOS Rasisme:

Lokallaget i Bergen har i det siste avholdt en del møter og drevet mye med vervekampanjer. Planene fremover er å avholde en aksjon mot regjeringens nye asylpolitikk hvor de åpent skal stå og forskjellsbehandle ved hjelp av servering av vafler der noen får og andre ikke. Bergen SOS Rasisme skal markere Krystallnatta i år også. Aktivistene har også fått tildelt en stand på Internasjonal uke hvor de skal stå og verve.

Hamar SOS Rasisme:

Dette laget ble startet opp rett før sommeren og har hjulpet mye til på festivalverving rundt om i Norge. De deltok også på LLK i Drammen som ble avholdt i september. De har nå brukt den siste måneden på å planlegge markering av Krystallnatta. Fremover skal de ha et arrangement på Krystallnatta.

___stk Hettegenser kr 192,-
herav ___ S ___M ___L ___XL
___stk Strykemerke til klær 25,-

___stk «Ikke mobb kameraten min» (tøymerke) kr 20,-
___stk «Knus Nazismen» (tøymerke) kr 20,-

___stk Nøkkelbånd kr 25,-

___stk Lightere kr 10,-

___stk Klistremerke «Ikke mobb ...» kr 4,-
herav ___gul ___svart ___rød
___stk Klistremerke «Ikke mobb ...», bilmerke (gult) kr 15,-
___stk Klistremerke «Kast søppelet» kr 15,-

___stk «Ikke mobb kameraten min» (jakkemerke) på nynorsk! kr 15,-
___stk «Ikke mobb kameraten min» (jakkemerke) på bokmål kr 15,-

___stk T-skjorte «Knus nazismen» (hvit m. s trykk) (str XL) kr 90,-
herav ___L/XL ___XL/XXL
___stk T-skjorte «SOS Rasisme T-Skjorte (svart m. gul trykk)» kr 90,-
herav ___14/16 ___S/M ___M/L ___L/XL

NB! Dette er et lite utvalg av det materiellet som finnes. Gå på internett siden vår, www.sos-rasisme.no for større utvalg eller spør oss om en materielliste.

Navn: _____
 Adresse: _____
 Postnr/ sted: _____
 Underskrift: _____
 Tlf: _____ E-post: _____

Sendes: SOS Rasisme, boks 297, 5501 Haugesund
 Tlf: 52 71 21 75
 Faks: 52 71 21 62
 Epost: ou@sos-rasisme.no
 Materiell kan også bestilles på internett, www.sos-rasisme.no
 Privatpersoner må forhåndsbetale materialet.
 Portoutgifter og eksportgebyr kommer i tillegg.
 Lokallag: Hvis gjeld pluss bestilling overstiger 4.000 kr, krever vi at lokallaget betaler sin gjeld før ny bestilling går fra oss.

Vis at du er mot rasisme – bli medlem i SOS Rasisme

- Et medlemsskap i SOS Rasisme er et standpunkt mot rasisme. Ved å være medlem støtter du arbeidet i organisasjonen.
- Det eneste som kan stoppe rasismen og nazismen fullt og helt er vanlige folks engasjement. Vi trenger derfor også flere aktive medlemmer som kan jobbe systematisk med å bekjempe all rasisme i samfunnet.

Jeg vil bli aktiv!
 Jeg vil bli medlem!

Navn: _____
 Adresse: _____
 Postnr. / Sted: _____
 Telefon: _____

Du kan også bli medlem på: www.sos-rasisme.no/blimedlem

Adressaten betaler for sending i Norge

Distribueres av Posten Norge

SOS Rasisme
Svarsending 7961
0097 Oslo

Sudoku

1		5	7		6	2	
	3		2		9		5 1
	2				7		
		3			8 5		
	4		3		5		7
		1	6			9	
		8					1
3	1		8		7		9
	7		9		2 8		4

Sudoku

	1		7	6		9	
		7			3		2
6	8			2			
	2		8		5		9
8		5				2	1
9			2		1		4
				8			9 2
	4		9			7	
		9		4	2		8

Generert med Ksudoku.